

# CẨM NANG HƯỚNG DẪN TIN TỨC CHÍNH THỨC DÀNH CHO CỬ TRI

CUỘC TỔNG TUYỂN CỬ TẠI TIỂU BANG CALIFORNIA

NGÀY 2 THÁNG MƯỜI MỘT NĂM 2004

**ĐỂ  
TIẾNG NÓI  
CỦA QUÝ VỊ  
ĐƯỢC LẮNG NGHE**



## BẢN PHỤ

**ĐĂNG KÝ  
TÌM HIỂU  
BỎ PHIẾU**

▶ **ĐỂ LÁ PHIẾU CỦA QUÝ VỊ ĐƯỢC KIỂM**

**Đăng ký làm Cử Tri Khiếm Diện Vĩnh Viễn**

Để nhận được phiếu qua bưu điện cho mỗi cuộc bầu cử, đăng ký tại [www.MyVoteCounts.org](http://www.MyVoteCounts.org).

▶ **HÃY LỰA CHỌN VỚI ĐẦY ĐỦ THÔNG TIN**

Đọc ở phần trong về các vấn đề của toàn tiểu bang được đưa vào lá phiếu

▶ **ĐỂ TIẾNG NÓI CỦA QUÝ VỊ ĐƯỢC LẮNG NGHE**

**Bỏ phiếu vào ngày Thứ Ba, ngày 2 Tháng Mười Một, 2004**

Trong ngày bầu cử, các địa điểm bỏ phiếu mở cửa từ 7h sáng đến 8h tối.

### CHỨNG NHẬN VỀ SỰ CHÍNH XÁC

Tôi, Kevin Shelley, Tổng Trưởng Tiểu Bang California, theo đây chứng nhận rằng các dự luật trong tài liệu sẽ được đệ trình cho các cử tri Tiểu Bang California tại Cuộc Tổng Tuyển Cử sẽ được tổ chức trên toàn Tiểu Bang vào ngày 2 tháng Mười một năm 2004, và cuốn cẩm nang này đã được soạn thảo đúng theo qui định của luật pháp.

Làm chứng chữ ký của tôi và Con Dấu của Tiểu Bang tại Sacramento, California, ngày 28 tháng Tám năm 2004.

Kevin Shelley

  
Tổng Trưởng Tiểu Bang



# TỔNG TRƯỞNG TIỂU BANG



Kính Gửi Quý Vị Cử Tri:

Đây là Cuốn Cẩm Nang Tin Tức “Phụ Thêm” Dành Cho Cử Tri. Cuốn cẩm nang này có các tin tức quan trọng về các dự luật được in trên lá phiếu quá trễ nên không thể đưa vào được Cuốn Cẩm Nang Hướng Dẫn Tin Tức Dành Cho Cử Tri thông thường. Xin bảo đảm là quý vị có cả hai Cuốn Cẩm Nang Hướng Dẫn này.

Đây sẽ là một trong các cuộc bầu cử quan trọng nhất trong nhiều năm và lá phiếu của quý vị có thể tạo nên sự khác biệt. Tất cả chúng ta đều biết rằng nhiều cuộc bỏ phiếu gần đây đã được quyết định chỉ bởi một vài lá phiếu chênh lệch. Hãy đóng góp ý kiến của quý vị bằng cách bỏ phiếu vào ngày 2 tháng Mười một..

Một trong những cách thức dễ dàng nhất để bảo đảm rằng lá phiếu của quý vị được tính là bỏ phiếu qua thư. Năm nay, quý vị cũng có thể bỏ phiếu theo điện Cử Tri Khiếm Diện Vĩnh Viễn. Nếu xin lá phiếu bầu khiếm diện vĩnh viễn, quý vị sẽ có thể tự động bỏ phiếu qua thư trong tất cả các cuộc bầu cử. Quý vị cũng có thể xin lá phiếu bầu khiếm diện ngay bây giờ bằng cách viếng thăm trang mạng điện toán của chúng tôi tại [www.MyVoteCounts.org](http://www.MyVoteCounts.org) hoặc liên lạc với viên chức phụ trách tuyển cử tại địa phương của quý vị. Xin đừng trì hoãn. Hạn chót xin lá phiếu bầu khiếm diện là ngày 26 tháng Mười. Tuy nhiên, quý vị cần nộp đơn xin càng sớm càng tốt để bảo đảm nhận được lá phiếu kịp thời.

Xin nhớ rằng, quý vị là cư dân California—lá phiếu bầu của quý vị rất quan trọng!

myVote  
COUNTS

# MỤC LỤC

	TRANG
Bản Tuyên Bố Nhân Quyền Của Cử Tri	2
<b>Tóm Lược Về Dự Luật Lá Phiếu</b>	<b>3</b>
<b>DỰ LUẬT TU CHÍNH HIẾN PHÁP LẬP PHÁP</b>	
<b>1A</b> Bảo Vệ Doanh Thu Của Chính Quyền Địa Phương	<b>4</b>
<b>TU CHÍNH HIẾN PHÁP KHỞI ĐẦU</b>	
<b>65</b> Tóm Lược Của Phân Tích Viên Lập Pháp Về Ước Tính Tác Động Tài Khóa Thuần Đối Với Chính Quyền Địa Phương Và Tiểu Bang:	<b>10</b>
Nội Dung Của Các Dự Luật	16
Các Ngày Cần Ghi Nhớ	19
Quý Vị Không Tìm Thấy Địa Điểm Bỏ Phiếu Của Mình?	20
Thủ Tục Bỏ Phiếu Khiếm Diện	21

# BẢN TUYÊN BỐ NHÂN QUYỀN CỦA CỬ TRI

1. Quý vị có quyền bỏ phiếu nếu quý vị là cử tri ghi danh hợp lệ.  
Cử tri ghi danh hợp lệ có nghĩa là công dân Hoa Kỳ, là người cư trú tại tiểu bang này, ít nhất 18 tuổi và hiện không ở tù hoặc đang trong thời gian tạm tha vì phạm trọng tội, và là người ghi danh bỏ phiếu tại địa chỉ cư trú hiện tại của mình.
2. Quý vị có quyền bỏ lá phiếu tạm thời nếu quý vị không có tên trong danh sách cử tri bỏ phiếu.
3. Quý vị có quyền bỏ phiếu nếu quý vị có mặt và xếp hàng tại quầy bỏ phiếu trước khi đóng cửa quầy phiếu.
4. Quý vị có quyền bỏ lá phiếu kín mà không bị đe dọa.
5. Quý vị có quyền nhận được lá phiếu mới nếu quý vị tin rằng quý vị đã có sai sót trước khi bỏ phiếu.  
Vào bất kỳ lúc nào trước khi bỏ phiếu, nếu quý vị cảm thấy rằng quý vị đã có sai sót, quý vị có quyền đổi lá phiếu bị hư để lấy lá phiếu mới. Các cử tri bầu khiếm diện cũng có thể yêu cầu và nhận lá phiếu mới nếu họ gửi lại lá phiếu đã bị hư cho viên chức phụ trách tuyển cử trước giờ đóng cửa quầy phiếu vào Ngày Bầu Cử.
6. Quý vị có quyền được trợ giúp bỏ phiếu nếu quý vị không thể bỏ phiếu nếu không có người giúp đỡ.
7. Quý vị có quyền gửi lại lá phiếu bầu khiếm diện đã điền cho bất kỳ phân khu bầu cử nào trong quận.
8. Quý vị có quyền nhận được các tài liệu bầu cử bằng ngôn ngữ khác, nếu quận của quý vị có đủ số cư dân để có thể xuất bản tài liệu bằng ngôn ngữ đó.
9. Quý vị có quyền nêu thắc mắc về các thủ tục tuyển cử và theo dõi tiến trình bầu cử.  
Quý vị có quyền đặt câu hỏi về ủy ban điều hành của phân khu bầu cử và các viên chức phụ trách tuyển cử về các thủ tục tuyển cử và được giải đáp hoặc được chuyển tới viên chức thích hợp để được giải đáp. Tuy nhiên, nếu việc thường xuyên nêu thắc mắc gây trở ngại cho việc thi hành nhiệm vụ của họ, ủy ban điều hành hoặc viên chức bầu cử có thể ngừng trả lời những câu hỏi đó.
10. Quý vị có quyền báo cáo bất kỳ hoạt động trái phép hoặc gian lận nào cho viên chức phụ trách tuyển cử của địa phương và Văn Phòng Tổng Trưởng Tiểu Bang (Secretary of State's Office).

*Nếu quý vị tin rằng quý vị đã bị từ chối bất kỳ quyền nào trong số này, hoặc nếu quý vị biết bất kỳ trường hợp gian lận hoặc hành vi sai trái nào liên quan tới bầu cử, xin gọi số điện thoại miễn phí kín đáo của Tổng Trưởng Tiểu Bang tại*

**ĐƯỜNG DÂY KHẨN BẢO VỆ CỬ TRI**  
**1-800-339-8163**

Tổng Trưởng Tiểu Bang | Tiểu Bang California

# TÓM LƯỢC VỀ DỰ LUẬT LÁ PHIẾU

DỰ LUẬT

**1A**

**Bảo Vệ Doanh Thu Của Chính Quyền Địa Phương**

## Tóm Lược

Bảo đảm rằng chính quyền địa phương tiếp tục được giữ các khoản doanh thu từ thuế bán hàng và thuế tài sản địa phương bằng cách bảo vệ ngân quỹ cho các dịch vụ bảo vệ an toàn cho công chúng, dịch vụ y tế, thư viện, công viên, và các dịch vụ khác tại địa phương. Các qui định chỉ có thể bị đình chỉ nếu Thống Đốc tuyên bố tình trạng thiếu tài chính và có sự nhất trí của hai phần ba thành viên trong Ủy Ban Lập Pháp. Tác Động Tài Khóa: Doanh thu của chính quyền địa phương cao hơn là khi không áp dụng, dần dần có thể là hàng triệu Mỹ kim một năm. Các tác động đối với doanh thu của chính quyền địa phương như vậy có thể sẽ làm giảm nguồn doanh thu của tiểu bang với số tiền tương tự.

## Lá Phiếu Của Quý Vị Có Ý Nghĩa Gì

### Ủng Hộ

Lá phiếu **ỦNG HỘ** dự luật này có nghĩa là: Thẩm quyền của tiểu bang đối với các ngân khoản tài chính của chính quyền địa phương sẽ bị hạn chế một cách đáng kể.

### Chống

Lá phiếu **CHỐNG** dự luật này có nghĩa là: Thẩm quyền hiện tại của tiểu bang đối với các ngân khoản tài chính của chính quyền địa phương sẽ không bị ảnh hưởng.

## Biện Luận

### Thuận

Dự Luật 1A là thỏa thuận trọng đại, lưỡng đảng, ngăn không cho chính quyền Tiểu Bang lấy và sử dụng tiền thuế địa phương, là số tiền mà các chính quyền địa phương sử dụng cho các dịch vụ cứu hỏa và tiếp ứng y tế, thi hành luật pháp, chăm sóc sức khỏe, và các dịch vụ quan trọng khác. Hãy cùng tham gia với Thống Đốc Schwarzenegger, các nhân viên cứu hỏa, nhân viên thi hành luật pháp. **BẢO VỆ SỰ AN TOÀN CỦA CÔNG CHÚNG VÀ NHỮNG NGƯỜI ĐÓNG THUẾ TẠI ĐỊA PHƯƠNG.** Bỏ phiếu ỦNG HỘ Dự Luật 1A.

### Chống

Dự Luật 1A mang lại cho các chính trị gia tại địa phương một khoản chi phí bảo đảm mà không cần phải quản lý tài chính. Việc này cho phép Tiểu Bang vĩnh viễn kiểm tra các khoản thuế tài sản của các khu học chánh, nhưng không phải là thuế tài sản của các thành phố và quận hạt. Dự luật này khóa mức thuế bán hàng địa phương trong Hiến Pháp, để Cơ Quan Lập Pháp không bao giờ được giảm bớt mức thuế đó.

## Để Biết Thêm Chi Tiết

### Ủng Hộ

Yes on 1A Californians to Protect Local Taxpayers and Public Safety  
1121 L Street, Suite 803  
Sacramento, CA 95814  
800-827-9086  
info@yesonprop1A.com  
www.yesonprop1A.com

### Chống

Carole Migden, Chairwoman  
State Board of Equalization  
601 Van Ness Ave., #E3-611  
San Francisco, CA 94102

DỰ LUẬT

**65**

**Doanh Thu, Ngân Quỹ Của Chính Quyền Địa Phương. Các Qui Định Bắt Buộc Của Chính Quyền Tiểu Bang. Tu Chính Hiến Pháp Khởi Đầu.**

## Tóm Lược

Yêu cầu phải có sự chấp thuận của cử tri trong việc giảm bớt doanh thu thuế/lệ phí tại địa phương. Cho phép ngừng thực hiện qui định bắt buộc của tiểu bang nếu tiểu bang không hoàn trả chi phí cho chính quyền địa phương trong vòng 180 ngày sau khi xác định được trách nhiệm. Tác Động Tài Khóa: Doanh thu của chính quyền địa phương cao hơn là nếu áp dụng dần dần có thể là hàng tỷ Mỹ kim một năm. Các tác động tới doanh thu địa phương như vậy sẽ làm giảm các nguồn trợ cấp với số tiền tương tự cho chính quyền tiểu bang.

## Lá Phiếu Của Quý Vị Có Ý Nghĩa Gì

### Ủng Hộ

Lá phiếu **ỦNG HỘ** dự luật này có nghĩa là: Thẩm quyền của tiểu bang đối với các ngân khoản tài chính của chính quyền địa phương sẽ bị hạn chế một cách đáng kể. Trong nhiều trường hợp, tiểu bang không thể thay đổi các ngân khoản tài chính của chính quyền địa phương mà không có sự chấp thuận của các cử tri tại một cuộc bầu cử trên toàn tiểu bang.

### Chống

Lá phiếu **CHỐNG** dự luật này có nghĩa là: Tiểu bang có thể tiếp tục có những thay đổi về ngân khoản tài chính của chính quyền địa phương mà không cần sự chấp thuận của các cử tri tại một cuộc bầu cử trên toàn tiểu bang.

## Biện Luận

### Thuận

### Chống

Liên minh của chúng ta đã đệ trình Dự Luật 65 cho cử tri, nhưng hiện nay chúng tôi đang ủng hộ Dự Luật 1A— một dự luật khác tốt hơn và linh hoạt hơn để bảo vệ ngân quỹ cho những người đóng thuế tại địa phương và các dịch vụ bảo vệ an toàn cho công chúng tại địa phương. Hãy cùng gia nhập hàng ngũ với Thống Đốc Schwarzenegger, cảnh sát, cứu hỏa, y tế, và các nhà lãnh đạo của chính quyền địa phương. Bỏ phiếu Thuận cho Dự Luật 1A. Bỏ phiếu CHỐNG Dự Luật 65.

## Để Biết Thêm Chi Tiết

### Ủng Hộ

Không có dữ kiện liên lạc.

### Chống

Không có dữ kiện liên lạc.

# DỰ LUẬT 1A

## BẢO VỆ DOANH THU CỦA CHÍNH QUYỀN ĐỊA PHƯƠNG

### TIÊU ĐỀ CHÍNH THỨC VÀ TÓM LƯỢC

Do Tổng Chương Lý Biên Soạn

#### Bảo Vệ Doanh Thu của Chính Quyền Địa Phương

- Bảo vệ nguồn tài trợ của địa phương cho các dịch vụ bảo vệ an toàn công cộng, y tế, thư viện, công viên, và các dịch vụ khác tại địa phương.
- Nghiêm cấm Tiểu Bang giảm các khoản doanh thu từ thuế tài sản của các chính quyền địa phương.
- Tất cả các điều khoản chỉ được đình chỉ nếu Thống Đốc công bố tình trạng cần thiết về tài chính và hai phần ba số phiếu của Cơ Quan Lập Pháp tán thành việc đình chỉ. Các ngân quỹ bị đình chỉ phải được hoàn lại trong vòng ba năm.
- Ngoài ra, bắt buộc doanh thu từ thuế bán hàng tại địa phương phải được chính quyền địa phương lưu giữ và tiêu dùng cho các mục đích tại địa phương.
- Yêu cầu Tiểu Bang phải tài trợ cho những qui định bắt buộc của Cơ Quan Lập Pháp đối với các cơ quan chính quyền địa phương nếu không thì đình chỉ việc thực hiện các qui định đó.

#### Tóm Lược Của Phân Tích Viên Lập Pháp Về Ước Tính Tác Động Tài Khóa Thuần Đối Với Chính Quyền Địa Phương Và Tiểu Bang:

- Các thay đổi đáng kể về thẩm quyền của tiểu bang đối với các ngân khoản tài chính của địa phương. Doanh thu của chính quyền địa phương cao hơn là nếu không có thay đổi, dần dần có thể là hàng tỷ Mỹ kim hàng năm. Bất cứ ảnh hưởng nào về doanh thu tại địa phương như vậy sẽ đưa đến việc giảm các nguồn tài trợ cho tiểu bang với số tiền tương tự.

#### Kết Quả Bỏ Phiếu Cuối Cùng của Cơ Quan Lập Pháp về SCA 4 (Dự Luật 1A)

Hội Đồng Lập Pháp:	Thuận 64	Chống 13
Nghị Viện:	Thuận 34	Chống 5

## PHÂN TÍCH CỦA PHÂN TÍCH VIÊN LẬP PHÁP

### BỐI CẢNH

#### Tài Trợ của Chính Quyền Địa Phương

Các thành phố, quận hạt, và cơ quan đặc biệt của California cung cấp các dịch vụ như cứu hỏa và cảnh sát, nước, thư viện, các công viên cùng các chương trình giải trí. Các chính quyền địa phương đòi hỏi cho các chương trình và dịch vụ này bằng tiền thuế, lệ phí, và lệ phí người sử dụng tại địa phương; trợ cấp của tiểu bang và liên bang; và các nguồn khác. Ba loại thuế đóng vai trò chính yếu trong ngân khoản tài chính của địa phương vì các loại thuế này tạo ra tổng doanh thu đáng kể cho nhiều mục đích mà các chính quyền địa phương có thể dùng để đài thọ cho nhiều loại chương trình và dịch vụ khác nhau. Ba loại thuế này là thuế tài sản, thuế bán hàng đồng nhất tại địa phương, và lệ phí cấp giấy phép sử dụng xe (Vehicle license fee - VLF). Nhiều chính quyền địa phương cũng đặt ra các loại thuế bán hàng tùy chọn tại địa phương và dùng doanh thu này để hỗ trợ cho các chương trình cụ thể, thí như vận chuyển. Hình 1 cung cấp thông tin về các nguồn doanh thu chính này.

#### Thẩm quyền của Tiểu Bang về Ngân Khoản Tài Chánh của Địa Phương

Hiến Pháp Tiểu Bang và các đạo luật hiện hành cho cơ quan Lập Pháp có thẩm quyền đối với các loại thuế nêu trong Hình 1. Thí dụ, Cơ Quan Lập Pháp có một số thẩm quyền để thay đổi các mức thuế; các mặt hàng phải chịu thuế; và sự phân phối doanh thu từ thuế giữa các chính quyền địa phương, các trường học, và các khu đại học cộng đồng. Tiểu bang đã dùng thẩm quyền này vào nhiều mục đích, bao gồm việc gia tăng tài trợ cho các dịch vụ địa phương, giảm các chi phí cho tiểu bang, giảm thuế, giải quyết các vấn đề về việc tài trợ cho các chính quyền cụ thể tại địa phương, và tái sắp xếp ngân khoản tài chính địa phương. Hình 2 mô tả một số các hoạt động này mà Cơ Quan Lập Pháp đã đảm nhiệm trước đây.

#### Yêu Cầu Hoàn Trả Chi Phí cho Những Qui Định Bắt Buộc của Tiểu Bang

Hiến Pháp Tiểu Bang thường yêu cầu tiểu bang phải hoàn trả lại cho các chính quyền địa phương, các trường và

## PHÂN TÍCH CỦA PHÂN TÍCH VIÊN LẬP PHÁP

### HÌNH 1

#### CÁC LOẠI THUẾ CỦA CHÍNH QUYỀN ĐỊA PHƯƠNG

##### Thuế Tài Sản

- Các chính quyền địa phương nhận doanh thu cho các mục đích chung từ 1 phần trăm thuế tài sản áp dụng cho bất động sản.
- Trong tài khóa 2003–04, các chính quyền địa phương nhận khoảng \$15 tỷ tiền doanh thu từ thuế tài sản. (Thêm \$16 tỷ tiền thuế tài sản được dùng cho các trường học và đại học cộng đồng.)
- Việc chia thuế tài sản cho từng chính quyền địa phương khác nhau rất nhiều. Sự khác nhau này phần lớn do sự khác biệt về mức thuế tài sản của các cơ quan địa phương trong giữa thập kỷ 70, thời kỳ mà luật phân bổ thuế tài sản của tiểu bang được áp dụng.

##### Lệ Phí Giấy Phép Sử Dụng Xe (Vehicle License Fee - VLF)

- VLF là loại thuế áp dụng hàng năm đối với trị giá của những chiếc xe đăng ký tại tiểu bang.
- Trong khoảng nửa thế kỷ, giá biểu VLF là 2 phần trăm trị giá của chiếc xe. Vào năm 1999, Cơ Quan Lập Pháp đã bắt đầu giảm mức giá tính cho các chủ nhân chiếc xe, với sự "bù đắp" cho các khoản doanh thu thâm hụt của thành phố và quận.
- Trong năm tài khóa 2003–04, VLF (được ấn định ở mức 0.65 phần trăm trị giá của chiếc xe) và mức đền bù cho VLF đáng lẽ cung cấp được ở khoảng \$5.9 tỷ cho các thành phố và quận. Tuy nhiên, tiểu bang đã trả hoàn trả một phần số tiền đền bù cho năm 2006.
- Theo luật hiện hành, phần lớn doanh thu từ VLF được cấp cho các quận để dùng cho các chương trình dịch vụ y tế và xã hội. Một số khoản doanh thu từ VLF được cấp cho các thành phố để sử dụng cho các mục đích thông thường.

##### Thuế Bán Hàng Tại Địa Phương (Đồng Nhất)

- Các thành phố và quận nhận được doanh thu từ thuế bán hàng địa phương đồng nhất áp dụng cho giá mua của phần lớn các hàng hóa — như quần áo, xe hơi, và các bữa ăn tại nhà hàng. Thuế này đôi khi được gọi là thuế bán hàng "Bradley-Burns".
- Trong năm tài khóa 2003–04, thuế này được áp dụng ở mức 1.25 phần trăm và tạo ra khoảng \$5.9 tỷ.
- Theo luật hiện hành, 80 phần trăm doanh thu từ thuế bán hàng được phân bổ cho các chính quyền địa phương dựa theo nơi bán hàng—cho một thành phố nếu việc bán hàng diễn ra trong phạm vi ranh giới của thành phố, hoặc cho một quận nếu việc bán hàng diễn ra tại một khu vực không sát nhập. 20 phần trăm thuế bán hàng địa phương còn lại được cấp cho các quận để sử dụng vào các mục đích vận chuyển.
- Bắt đầu từ năm tài khóa 2004–05, các chính quyền địa phương sẽ nhận thêm thuế tài sản để thay cho doanh thu từ thuế bán hàng tại địa phương đã được cam kết dùng để trả nợ cho các công khổ phiếu có liên quan đến thâm hụt của tiểu bang, được các cử tri chấp thuận hồi tháng Ba năm 2004.

##### Thuế Bán Hàng Tại Địa Phương (Tùy Chọn)

- Các thành phố và quận có thể áp dụng thêm một số khoản thuế bán hàng cho các mục đích tại địa phương.
- Trong năm tài khóa 2003–04, 40 khu vực có thẩm quyền pháp lý đã áp dụng các loại thuế bán hàng tùy chọn này và thu về được \$3.1 tỷ.
- Phần lớn doanh thu được dùng cho các mục đích vận chuyển.

khu đại học cộng đồng khi tiểu bang yêu cầu "bắt buộc" thì hành một chương trình mới tại địa phương hay mức dịch vụ cao hơn. Thí dụ, tiểu bang bắt buộc các cơ quan tại địa phương phải niêm yết các chương trình nghị sự của các buổi điều trần của họ. Do bắt buộc, nên tiểu bang phải trả cho các chính quyền địa phương, các trường, và khu vực đại học cộng đồng cho các chi phí niêm yết các chương trình nghị sự này. Vì các khó khăn về ngân quỹ của tiểu bang, nên trong những năm gần đây tiểu bang đã không bồi hoàn cho nhiều chi phí bắt buộc. Hiện nay, tiểu bang còn nợ các cơ quan địa phương này khoảng \$2 tỷ về các chi phí cho các chương trình mà tiểu bang bắt buộc trong những năm trước đây. Trong các trường hợp khác, tiểu bang đã "đình chỉ" thì hành các qui định bắt buộc của tiểu bang, loại bỏ trách nhiệm của chính quyền địa phương phải làm theo những yêu cầu và nhu cầu bồi hoàn của tiểu bang.

### ĐỀ XUẤT

#### Các Giới Hạn về Thẩm Quyền của Cơ Quan Lập Pháp trong việc Thay Đổi Ngân Khoản Doanh Thu của Địa Phương

Dự luật này tu chính Hiến Pháp Tiểu Bang để giảm

### HÌNH 2

#### CÁC THỦ TỤC QUAN TRỌNG CỦA TIỂU BANG ẢNH HƯỞNG TỚI TÌNH HÌNH TÀI CHÍNH CỦA ĐỊA PHƯƠNG

**Tăng Ngân Quỹ Cho Các Dịch Vụ Địa Phương.** Trong năm 1979, tiểu bang đã chuyển phân bổ thuế tài sản hiện nay từ các trường và đại học cộng đồng sang cho các chính quyền địa phương (các thành phố, quận, và các cơ quan đặc biệt). Việc dời chuyển này đã giới hạn sự giảm bớt các chương trình của chính quyền địa phương sau khi bị thất thu do việc thông qua Dự Luật 13, nhưng gia tăng các chi phí của tiểu bang để bù vào số thuế tài sản bị thất thoát của trường và cộng đồng.

**Giảm Bớt Các Khoản Chi Phí Của Tiểu Bang.** Trong năm 1992 và 1993, tiểu bang đã chuyển phân bổ thuế tài sản hiện nay từ các chính quyền địa phương sang cho các trường và đại học cộng đồng. Trong năm 2004, tiểu bang đã ban hành luật chuyển phân bổ thuế tài sản tương tự trong hai năm (\$1.3 tỷ mỗi năm) từ các chính quyền địa phương sang cho các trường và đại học cộng đồng. Các dời chuyển này có hiệu quả trong việc giảm các nguồn tài nguyên của chính quyền địa phương và giảm bớt các chi phí của tiểu bang. Tiểu bang cũng giảm bớt các khoản chi của mình bằng cách hoàn trả cho các chính quyền địa phương số tiền bồi hoàn cho chi phí thực hiện các qui định bắt buộc của tiểu bang (đáng chú ý nhất là vào năm 2002, 2003, và 2004) và "đền bù" cho một phần số lệ phí giấy phép sử dụng xe (Vehicle license fee - VLF) (2003), như nêu dưới đây.

**Giảm Thuế.** Bắt đầu từ năm 1999, tiểu bang giảm mức VLF để giảm thuế. Tiểu bang đền bù cho các khoản doanh thu thâm hụt của thành phố và quận do việc này.

**Giải Quyết Các Vấn Đề Lo Ngại Về Tài Trợ Cho Các Chính Quyền Địa Phương Cụ Thể.** Trước đây, tiểu bang đã có nhiều lúc điều chỉnh lại việc phân bổ thuế tài sản hàng năm và doanh thu từ VLF để giúp các thành phố được phân bổ rất ít thuế tài sản địa phương.

**Cải Tổ Cơ Cấu Tài Chính Của Địa Phương.** Trong năm 2004, tiểu bang đã thay thế doanh thu đền bù VLF của thành phố và quận bằng thuế tài sản chuyển từ các trường và đại học cộng đồng.

## PHÂN TÍCH CỦA PHÂN TÍCH VIÊN LẬP PHÁP (TIẾP THEO)

đáng kể thẩm quyền của tiểu bang đối với các nguồn doanh thu chính của chính quyền địa phương. Theo dự luật này, tiểu bang không thể:

- **Giảm mức thuế bán hàng địa phương hoặc thay đổi cách thức phân bổ.** Dự luật này ngăn cấm tiểu bang không được: giảm bất cứ mức thuế bán hàng nào tại địa phương, giới hạn thẩm quyền của chính quyền địa phương hiện nay trong việc ấn định mức thuế bán hàng, hoặc thay đổi việc phân bổ doanh thu từ thuế bán hàng địa phương. Thí dụ, tiểu bang không thể giảm mức thuế bán hàng đồng nhất hoặc tùy chọn của thành phố, hoặc ban hành luật chuyển thuế bán hàng từ một thành phố tới quận có thuế này trong đó.
- **Chuyển thuế tài sản từ các chính quyền địa phương sang các trường hoặc trường đại học cộng đồng.** Dự luật này thường cấm tiểu bang không được chuyển tới các trường hoặc trường đại học cộng đồng bất cứ phần doanh thu phân bổ từ thuế tài sản được phân bổ cho các chính quyền địa phương cho bất cứ năm tài khóa nào theo luật có hiệu lực kể từ ngày 3 tháng Mười một, 2004. Dự luật này cũng qui định rằng bất cứ thay đổi nào về cách thức phân bổ thuế tài sản trong vòng các cơ quan chính quyền địa phương thuộc một quận cũng phải có sự chấp thuận của hai phần ba số phiếu của cả hai viện lập pháp (thay vì bởi đa số phiếu). Thí dụ, các hoạt động của tiểu bang chuyển phần doanh thu thuế tài sản từ một cơ quan đặc biệt tại địa phương sang cơ quan khác, hoặc từ một thành phố sang quận, sẽ cần phải có sự chấp thuận của hai phần ba số phiếu của cả hai viện lập pháp. Sau cùng, dự luật ngăn cấm tiểu bang không được giảm doanh thu từ thuế tài sản được cung cấp cho các thành phố và quận để thay thế doanh thu từ thuế bán hàng tại địa phương được gửi lại cho tiểu bang và cam kết trả nợ cho các công khổ phiếu có liên quan đến thâm hụt của tiểu bang, đã được các cử tri chấp thuận vào tháng Ba năm 2004.
- **Giảm doanh thu từ VLF mà không cung cấp tài trợ thay thế.** Nếu tiểu bang giảm mức VLF dưới mức hiện nay, dự luật yêu cầu tiểu bang phải cung cấp cho các chính quyền địa phương doanh thu thay thế tương đương. Dự luật cũng yêu cầu tiểu bang phải phân bổ doanh thu từ VLF cho các chương trình y tế và dịch vụ xã hội của quận và các chính quyền địa phương.

Dự luật này cung cấp hai ngoại lệ đáng kể cho các giới hạn nêu trên về thuế bán hàng và thuế tài sản. Trước hết, bắt đầu từ năm tài khóa 2008–09, tiểu bang có thể chuyển sang các trường và các đại học cộng đồng một khoản doanh thu giới hạn từ thuế tài sản của chính quyền địa phương nếu: Thống Đốc công bố rằng sự dời chuyển này là cần thiết do tình hình khó khăn nghiêm trọng về tài chánh của tiểu bang, Cơ Quan Lập Pháp chấp thuận việc dời chuyển này với hai phần ba số phiếu bầu của cả hai viện, và một số các điều kiện khác được đáp ứng. Tiểu bang phải trả lại cho các chính quyền địa phương các khoản thâm hụt về thuế tài sản, có lãi suất, trong vòng ba năm. Thứ hai, dự luật cho phép tiểu bang được chấp thuận hoán đổi tự nguyện doanh thu từ thuế bán hàng địa phương và thuế tài sản giữa các chính quyền địa phương trong phạm vi một quận.

### Những Qui Định Bắt Buộc của Tiểu Bang

Dự luật tu chính Hiến Pháp Tiểu Bang để bắt buộc tiểu bang phải định chỉ một số luật tiểu bang tạo ra các qui định bắt buộc này trong bất cứ năm nào mà tiểu bang không bồi hoàn đầy đủ cho các chính quyền địa phương cho các chi phí của họ để thực hiện các qui định bắt buộc này. Cụ thể là, bắt đầu từ ngày 1 tháng Bảy năm 2005, dự luật yêu cầu tiểu bang phải tài trợ hoàn toàn cho mỗi qui định bắt buộc có ảnh hưởng tới các thành phố, các quận và các cơ quan đặc biệt hoặc đình chỉ các điều kiện của qui định bắt buộc này cho năm tài khóa đó. Điều khoản này không áp dụng cho các qui định bắt buộc có liên quan tới các trường hoặc các đại học cộng đồng, hoặc các qui định bắt buộc có liên quan tới các quyền của nhân viên.

Dự luật dường như cũng áp dụng cả cho những hoàn cảnh mà tiểu bang sẽ phải chịu trách nhiệm bồi hoàn cho các thành phố, các quận, và các cơ quan đặc biệt các chi phí để thi hành các qui định bắt buộc mới của tiểu bang. Cụ thể là, dự luật xác định đó là các hoạt động bắt buộc của tiểu bang trong việc chuyển cho chính quyền địa phương đảm nhiệm đài thọ cho một chương trình bắt buộc mà tiểu bang trước đó đã có trách nhiệm đài thọ hoàn toàn hoặc một phần. Theo luật hiện hành, một số dời chuyển các trách nhiệm về tài chánh như vậy có thể không được coi là qui định bắt buộc của tiểu bang.

### Các Điều Khoản Có Liên Quan trong Dự Luật 65

Dự luật 65 trên lá phiếu này có các điều khoản tương tự ảnh hưởng đến tài chánh và các qui định bắt buộc của chính quyền địa phương. (Ở bên cạnh cung cấp thông tin về những sự tương đồng và khác biệt chính giữa các dự luật này.) Dự Luật 1A nêu cụ thể rằng nếu dự luật này và dự luật 65 được chấp thuận và Dự Luật 1A nhận được nhiều phiếu thuận hơn, không điều khoản nào của Dự Luật 65 sẽ có hiệu lực.

### CÁC TÁC ĐỘNG TÀI KHÓA

Dự Luật 1A sẽ giảm bớt thẩm quyền của tiểu bang đối với các ngân khoản tài chánh của địa phương. Theo thời gian, dự luật này có thể có các ảnh hưởng đáng kể về tài chánh đối với các chính quyền địa phương và tiểu bang, như được trình bày dưới đây.

#### Tác Động Lâu Dài đối với Tài Chánh của Địa Phương và Tiểu Bang

**Doanh Thu Của Chính Quyền Tiểu Bang Cao Hơn và Ổn Định Hơn.** Biết được các con số và qui mô của các hoạt động trước đây của tiểu bang có ảnh hưởng đến thuế khóa địa phương, các giới hạn của dự luật này đối với thẩm quyền của tiểu bang để ban hành các dự luật trong tương lai sẽ có khả năng ảnh hưởng lớn lao đến các vấn đề tài chánh của các chính quyền địa phương. Thí dụ, tiểu bang không thể ban hành các dự luật chuyển vĩnh viễn thuế tài sản từ các chính quyền địa phương sang cho các trường để giảm bớt chi phí của tiểu bang cho các chương trình giáo dục. Trong các trường hợp này, dự luật này sẽ làm cho doanh thu của chính quyền địa phương trở nên ổn định hơn — và cao hơn — là nếu không có dự luật này. Mức gia tăng của mức doanh thu địa phương vẫn chưa được biết và sẽ phụ thuộc vào các hoạt động của tiểu bang trong tương lai.



## PHÂN TÍCH CỦA PHÂN TÍCH VIÊN LẬP PHÁP (TIẾP THEO)

### CÁC DỰ LUẬT 1A VÀ 65

Dự Luật 1A và 65 đều tu chính Hiến Pháp Tiểu Bang để đạt được ba mục tiêu tổng quát về vấn đề tài chính của chính quyền tiểu bang và địa phương. Sau đây là những tương đồng và khác biệt giữa hai dự luật này.

#### **Giới Hạn Thẩm Quyền Của Tiểu Bang Trong Việc Giảm Bớt Các Khoản Doanh Thu Chính Từ Thuế Địa Phương**

##### **Ảnh Hưởng Đối Với Ngân Sách Của Tiểu Bang Trong Năm Tài Khóa 2004-05**

- Các giới hạn của *Dự Luật 65* áp dụng cho các hoạt động mà tiểu bang đã thực hiện trong năm qua, và vì vậy sẽ tránh để một thành phần chính của kế hoạch ngân sách 2004-05 (dời chuyển \$1.3 tỷ tiền thuế tài sản trong năm tài khóa 2004-05 và một lần nữa trong năm tài khóa 2005-06) có hiệu lực trừ khi có sự chấp thuận của các cử tri tiểu bang tại cuộc bầu cử tiếp theo trên toàn tiểu bang.
- Các giới hạn của *Dự Luật 1A* chỉ áp dụng cho các hoạt động trong tương lai của tiểu bang, và sẽ giúp cho việc dời chuyển \$1.3 tỷ tiền thuế tài sản đã hoạch định diễn ra trong cả hai năm.

##### **Ảnh Hưởng đối với Ngân Sách Trong Tương Lai của Tiểu Bang**

- *Dự Luật 65* giúp tiểu bang thay đổi các khoản doanh thu chính từ thuế địa phương vì lợi ích tài chính của tiểu bang, nhưng chỉ khi có sự chấp thuận của các cử tri tiểu bang.
- *Dự Luật 1A* cấm tiểu bang áp dụng các thay đổi như vậy, ngoại trừ việc dời chuyển hạn chế, ngắn hạn khoản thuế tài sản địa phương. Tiểu bang phải trả lại cho các chính quyền địa phương các khoản thâm hụt về thuế tài sản trong vòng ba năm.

#### **Giảm Bớt Thẩm Quyền Của Tiểu Bang Trong Việc Tái Phân BỐ Doanh Thu Từ Thuế Giữa Các Cơ Quan Chính Quyền Địa Phương**

##### **Ảnh Hưởng Về Việc Phân BỐ Doanh Thu.**

- *Dự Luật 65* thường yêu cầu phải có sự chấp thuận của cử tri tiểu bang thì tiểu bang mới có thể giảm doanh thu của bất kỳ một chính quyền địa phương nào, thu được từ thuế tài sản, thuế bán hàng đồng nhất tại địa phương, hoặc lệ phí giấy phép sử dụng xe.
- *Dự Luật 1A* cấm tiểu bang giảm bất cứ khoản doanh thu nào của chính quyền địa phương thu được từ thuế bán hàng địa phương, nhưng vẫn giữ lại một số thẩm quyền để thay đổi việc phân bổ doanh thu từ thuế tài sản, doanh thu từ lệ phí giấy phép sử dụng xe, và các loại thuế khác. *Dự Luật 1A* không yêu cầu phải có sự chấp thuận của cử tri tiểu bang.

##### **Các Chính Quyền Địa Phương Chịu Ảnh Hưởng.**

- Các giới hạn của *Dự Luật 65* áp dụng cho các thành phố, quận, các cơ quan đặc biệt, và các cơ quan tái phát triển.
- Các giới hạn của *Dự Luật 1A* không áp dụng cho các cơ quan tái phát triển.

#### **Giới Hạn Thẩm Quyền Của Tiểu Bang Trong Việc Áp Dụng Các Quy Định Bắt Buộc Đối Với Chính Quyền Địa Phương Mà Không Có Bồi Hoàn**

- *Dự Luật 65* cho phép các chính quyền địa phương, các trường học, và các khu đại học cộng đồng quyết định có nên tuân thủ các quy định bắt buộc của tiểu bang hay không nếu tiểu bang không bồi hoàn đầy đủ các chi phí của địa phương.
- Các điều khoản bắt buộc của *Dự Luật 1A* không áp dụng cho các trường học và các đại học cộng đồng. Nếu tiểu bang không tài trợ cho một qui định bắt buộc trong bất cứ năm nào, tiểu bang phải miễn cho chính quyền địa phương nhiệm vụ phải thi hành yêu cầu này trong cùng thời kỳ đó.

Tuy nhiên, biết được các hoạt động trước đây của tiểu bang, doanh thu gia tăng của chính quyền địa phương có thể tới hàng tỷ Mỹ kim mỗi năm. Khoản doanh thu địa phương gia tăng này có thể đưa đến việc chi tiêu nhiều hơn cho các chương trình địa phương hoặc giảm các lệ phí hoặc thuế địa phương.

**Ít Tài Nguyên Hơn Cho Các Chương Trình Của Tiểu Bang.** Nói chung, ảnh hưởng của dự luật lên các vấn đề tài chính của tiểu bang sẽ có hiệu quả *đổi nghịch* đối với các vấn đề tài chính của địa phương. Có nghĩa là, dự luật này có thể đưa đến việc giảm sút các nguồn tài nguyên hiện có cho các chương trình của tiểu bang so với nếu không có dự luật này. Việc giảm bớt này, đến phiên, ảnh hưởng đến sự chi tiêu và/hoặc thuế của tiểu bang. Thí dụ, vì tiểu bang không thể dùng thuế tài sản của chính quyền địa phương một cách vĩnh viễn để giải quyết vấn đề ngân quỹ của tiểu bang, Cơ Quan Lập Pháp sẽ cần phải tiến hành các hoạt động *thay thế* để giải quyết các khó khăn về ngân sách của tiểu bang—như tăng thuế của tiểu bang hoặc giảm bớt chi tiêu cho các chương trình khác của tiểu bang. Về ảnh hưởng đối với địa phương, tác động tài khóa tổng cộng cũng có thể lên tới hàng tỷ Mỹ kim mỗi năm.

**Ít Có Thay Đổi Hơn Đối Với Doanh Thu Của Mỗi Chính Quyền Địa Phương.** *Dự Luật 1A* giới hạn thẩm quyền của tiểu bang trong việc tái phân bổ doanh thu từ thuế địa phương để giải quyết các vấn đề về tài trợ cho các chính quyền địa phương nhất định hoặc để tái cấu trúc về tài chính của chính quyền địa phương. Thí dụ, tiểu bang không thể ban hành các dự luật thay đổi cách thức phân bổ doanh thu từ thuế bán hàng tại địa phương cho các thành phố và quận. Ngoài ra, các dự luật tái phân bổ thuế tài sản giữa các chính quyền địa phương tại một quận sẽ cần phải có sự chấp thuận của hai phần ba số thành viên của mỗi viện Lập Pháp (hơn là lấy đa số phiếu). Do đó, dự luật này sẽ dẫn tới việc bớt thay đổi doanh thu của chính quyền địa phương hơn là nếu không có dự luật.

#### **Tác Động Đối Với Các Chương Trình Của Địa Phương và Các Khoản Tiền Hoàn Trả Của Tiểu Bang.**

Vì dự luật này có vẻ như mở rộng các tình huống trong đó tiểu bang phải hoàn trả chi phí cho các cơ quan địa phương, dự luật này có thể làm tăng các chi phí trong tương lai của tiểu bang hoặc thay thế các thủ tục trong tương lai của tiểu bang về các chương trình giữa tiểu bang và địa phương cùng phối hợp tài trợ hoặc các chương trình của địa phương. Mặc dù không thể xác định được chi phí hoàn trả cho các cơ quan tiểu bang liên quan tới các thủ tục mà tiểu bang có thể thực hiện sau này, việc xem xét các dự luật của tiểu bang được thực hiện trước đây cho thấy rằng số chi phí hoàn trả của tiểu bang tăng lên dần dần có thể vượt quá hàng trăm triệu Mỹ kim mỗi năm.

## LẬP LUẬN Ủng Hộ Dự Luật 1A

DỰ LUẬT 1A—MỘT THỎA ƯỚC LỊCH SỬ ĐỂ BẢO VỆ NGƯỜI DÂN ĐÓNG THUẾ TẠI ĐỊA PHƯƠNG VÀ CÁC DỊCH VỤ TRỌNG YẾU CỦA CHÍNH QUYỀN ĐỊA PHƯƠNG.

Dự Luật 1A là một thỏa ước có tính cách lịch sử của lưỡng đảng giữa các chính quyền địa phương, các nhà lãnh đạo về an toàn công cộng, Cơ Quan Lập Pháp Tiểu Bang, Thống Đốc Đảng Cộng Hòa Arnold Schwarzenegger, và được sự cho phép của Thượng Nghị Sĩ Tiểu Bang Đảng Dân Chủ Tom Torlakson.

Dự Luật 1A cấm Tiểu Bang không được lấy và sử dụng quỹ mà các chính quyền địa phương cần để cung cấp các dịch vụ như tiếp ứng y tế và cứu hỏa, cơ quan thi hành pháp luật, chăm sóc sức khỏe, các công viên, và thư viện.

Các cá nhân và nhóm sau đây muốn bỏ phiếu THỤẬN:

- Thống Đốc Schwarzenegger
- Kiểm Soát Viên Tiểu Bang Steve Westly
- Các Nhân Viên Cứu Hỏa Chuyên Nghiệp California
- Hiệp Hội Trưởng Ban Cứu Hỏa California
- Hiệp Hội Cảnh Sát Trưởng California
- Hiệp Hội Quận Trưởng Tiểu Bang California
- Hiệp Hội Hệ Thống Y Tế và Bệnh Viện Công California
- Liên Đoàn các Thành Phố California
- Hiệp Hội các Cơ Quan Đặc Biệt California
- Hiệp Hội các Quận Tiểu Bang California

CĂN CỐ DỰ LUẬT 1A ĐỂ CẤM TIỂU BANG KHÔNG ĐƯỢC LẤY NGÂN QUỸ CỦA CHÍNH QUYỀN ĐỊA PHƯƠNG.

Hơn mười năm nay, Tiểu Bang đã lấy ngân khoản thuế địa phương mà các chính quyền địa phương dùng để cung cấp các dịch vụ thiết yếu —hơn \$40 tỷ trong 12 năm qua. Ngay cả trong những năm ngân quỹ tiểu bang có thặng dư, Tiểu Bang vẫn lấy hàng tỷ Mỹ kim tiền thuế địa phương.

*Các trường thu này của Tiểu Bang đưa đến việc giảm bớt số nhân viên cứu hỏa, nhân viên thi hành luật pháp, người dân phải đợi lâu hơn tại các phòng cấp cứu —hoặc trả thuế địa phương và các lệ phí cao hơn.*

DỰ LUẬT 1A BẢO VỆ SỰ AN TOÀN CỦA CÔNG CHÚNG, CHĂM SÓC SỨC KHỎE KHẨN CẤP, VÀ CÁC DỊCH VỤ KHÁC TẠI ĐỊA PHƯƠNG.

Các chính quyền địa phương dùng phần lớn số ngân quỹ của mình để cung cấp các dịch vụ trọng yếu, bao gồm:

- Phòng chống hỏa hoạn
- Tiếp ứng y tế
- Thi hành luật pháp
- Cấp cứu y tế
- Chăm sóc sức khỏe
- Các công viên và thư viện

Các thành phố và quận cũng tái sinh lại các khu phố trung tâm và tạo ra công ăn việc làm và các khu gia cư hợp túi tiền qua việc dùng ngân quỹ của cơ quan tái phát triển. Doanh thu từ việc tăng thuế của cơ quan tái phát triển đã được Hiến Pháp Tiểu Bang bảo vệ và không cần được Dự Luật 1A bảo vệ thêm.

DỰ LUẬT 1A BẢO VỆ NGƯỜI DÂN ĐÓNG THUẾ TẠI ĐỊA PHƯƠNG VÀ KHÔNG TĂNG THUẾ

Dự Luật 1A sẽ *không* tăng thuế. Dự luật này chỉ bảo đảm là ngân khoản thuế địa phương hiện nay tiếp tục được dùng cho các dịch vụ địa phương. Dự luật này cũng giúp *bảo đảm là các chính quyền địa phương không bắt buộc phải tăng thuế hoặc lệ phí để bù vào doanh thu mà Tiểu Bang đã lấy đi.*

DỰ LUẬT 1A TẠO SỰ UYỂN CHUYỂN TRONG TRƯỜNG HỢP KHẨN CẤP VỀ NGÂN SÁCH CỦA TIỂU BANG—VÀ KHÔNG LẤY ĐI NGUỒN NGÂN QUỸ CỦA CÁC TRƯỞNG HỌC HOẶC CÁC CHƯƠNG TRÌNH KHÁC CỦA TIỂU BANG.

Dự Luật 1A chỉ bảo vệ cho các cấp độ *hiện tại* của quỹ địa phương. Dự luật này không giảm nguồn tài trợ cho các trường hoặc các chương trình khác của tiểu bang. Và Dự Luật 1A đã được thảo ra một cách kỹ lưỡng để tạo sự uyển chuyển. Dự luật cho phép Tiểu Bang *vay mượn* từ doanh thu của chính quyền địa phương — chỉ trong trường hợp khẩn cấp về tài chính —nếu cần ngân quỹ để hỗ trợ cho các trường hoặc các chương trình khác của tiểu bang.

DỰ LUẬT 1A LÀ PHƯƠNG CÁCH TỐT HƠN ĐỂ THAY THẾ CHO DỰ LUẬT 65.

Dự luật 65 được ghi trên lá phiếu đầu năm nay trước khi đạt đến thỏa ước lịch sử này. Dự Luật 1A là phương cách còn tốt, và uyển chuyển hơn để bảo vệ cho các dịch vụ địa phương và tiền thuế. Đó là lý do tại sao TẤT CẢ các đề xuất chính thức của Dự Luật 65 hiện nay ỦNG HỘ DỰ LUẬT 1A VÀ PHẢN ĐỐI DỰ LUẬT 65.

Hãy tham gia cùng với Thống Đốc Schwarzenegger, Nghị Sĩ Torlakson, các nhân viên cứu hỏa, nhân viên cảnh sát, các quận trưởng, các nhân viên cứu trợ y tế, các nhà lãnh đạo về y tế, người dân đóng thuế, các cơ sở kinh doanh và các nhà lãnh đạo lao động.

BẢO VỆ NGƯỜI DÂN ĐÓNG THUẾ TẠI ĐỊA PHƯƠNG VÀ AN TOÀN CÔNG CỘNG.

Bỏ phiếu THỤẬN cho DỰ LUẬT 1A. Bỏ phiếu CHỐNG cho DỰ LUẬT 65.

THỐNG ĐỐC ARNOLD SCHWARZENEGGER  
TRƯỞNG BAN MICHAEL WARREN, *Chủ Tịch*  
*Hiệp Hội Cứu Hỏa California*

QUẬN TRƯỞNG ROBERT T. DOYLE, *Chủ Tịch*  
*Hiệp Hội Cảnh Sát Trưởng Tiểu Bang California*

## PHẢN BÁC Lập Luận Ủng Hộ Dự Luật 1A

Dự Luật 1A được nặn ra vào những giây phút cuối như là một cách giải quyết cho một ngân quỹ bẽ bối.

Không có các buổi điều trần công khai.

Dự Luật 1A bảo vệ cho các chính quyền địa phương, nhưng lại làm phương hại đến nền giáo dục qua việc cho Tiểu Bang lấy đi thuế tài sản dùng để tài trợ cho các trường tại địa phương. Và đưa điều này vào Hiến Pháp Tiểu Bang!

Dự Luật 1A ngăn Cơ Quan Lập Pháp không cho giảm thuế bằng cách giữ cố định mức thuế bán hàng tại địa phương. Điều này cũng được đưa vào Hiến Pháp của Tiểu Bang!

Dự Luật 1A gây phương hại đến các chương trình trọng yếu. Trong khi các thách thức về tài chính của California vẫn tiếp tục, gánh nặng ngân sách của tiểu bang sẽ rơi xuống thậm chí

còn mạnh hơn vào các quỹ cho nền giáo dục từ lớp mẫu giáo tới lớp 12, giáo dục đại học, chăm sóc sức khỏe cho trẻ em, các chương trình cho người cao niên, và an toàn công cộng.

Dự Luật 1A cho các chính trị gia địa phương một chi phiếu để trống mà không có bất cứ nghi vấn về cách tiêu tiền như thế nào.

Chúng tôi có thể làm tốt hơn. Chúng tôi xứng đáng hơn.

Bỏ phiếu CHỐNG cho DỰ LUẬT 1A.

CAROLE MIGDEN, *Nữ Chủ Tịch*  
*Ủy Ban Bình Quyền Của Tiểu Bang*

# BẢO VỆ DOANH THU CỦA CHÍNH QUYỀN ĐỊA PHƯƠNG

## LẬP LUẬN Chống Dự Luật 1A

Chúng tôi cần bảo vệ người dân đóng thuế tại địa phương, chứ không phải các khoản chi tiêu vô trách nhiệm của các chính quyền địa phương. Bỏ phiếu CHỐNG cho Dự Luật 1A.

Là nữ chủ tịch Ủy Ban Bình Quyền của Tiểu Bang, tôi biết có quá nhiều ban ngành của chính quyền lãng phí quá nhiều tiền.

Dự Luật 1A cho các chính quyền địa phương một sự bảo đảm về chi tiêu mà không có bất cứ trách nhiệm hoặc giám sát nào về tài chính. Đó là một chi phiếu để trống dành cho việc chi dụng và tha hồ lãng phí.

Quý vị có biết rằng Thành Phố Stockton hiện đang dốc hết số tiền mặt dự trữ để xây một đấu trường ở khu trung tâm thành phố, nhưng đồng thời lại đang tìm cách tăng tiền đóng thuế để trả cho các viên chức cảnh sát và nhân viên cứu hỏa hay không? Họ có các ưu tiên ngược.

Quý vị có biết rằng Thành Phố Los Angeles tăng giá nước, nhưng đồng thời lại đang bị hậu kiểm vì đã lãng phí hàng triệu Mỹ kim cho các hợp đồng quan hệ công chúng không cần thiết hay không?

California có trách nhiệm giúp đỡ và hỗ trợ cho các chính quyền địa phương. Tất cả chúng ta cùng hợp tác trong việc này. Nhưng KHÔNG một ai được miễn trách nhiệm và giám sát về tài chính cả. Các chi phiếu và số tiền thặng dư là điều thiết yếu.

Các trường công lập tại California được tài trợ bởi Dự Luật 98. Nhưng trong năm 1988, các giáo viên của California đưa vào các điều khoản cụ thể để bắt các khu học chánh phải chịu trách nhiệm về số tiền mà họ tiêu.

KHÔNG có điều khoản nào về vấn đề trách nhiệm tài chính trong Dự Luật 1A.

Mọi công khổ phiếu học đường mới mà chúng tôi đưa vào lá phiếu đều có các điều khoản cụ thể về vấn đề trách nhiệm để bảo đảm là số tiền được tiêu theo đúng ý nguyện của các cử tri.

KHÔNG có điều khoản nào về vấn đề trách nhiệm tài chính trong Dự Luật 1A.

Mỗi công khổ phiếu về Nước, Công Viên, Đời Sống Hoang Dã của California đều có các điều khoản nghiêm ngặt về vấn đề trách nhiệm.

KHÔNG có điều khoản nào về vấn đề trách nhiệm tài chính trong Dự Luật 1A.

California hiện đang phải đương đầu với các khó khăn nghiêm trọng về ngân sách. Phải có các hy sinh lớn lao mới đáp ứng được các thách thức đó. . . các khoản cắt giảm về chăm sóc sức khỏe cho trẻ em, chăm sóc tại nhà điều dưỡng, và tuyển sinh đại học.

Tại sao các chính trị gia địa phương lại có được các chi phiếu để trống khoản tiền? Tôi nói là KHÔNG, họ không được làm như vậy. Tại sao các chính trị gia địa phương lại được các đảm bảo mà trẻ em bệnh tật không được? Tôi nói KHÔNG, họ không nên được như vậy.

Dự luật KHÔNG có trách nhiệm về tài chính này đáng được bỏ phiếu CHỐNG!

Xin hãy cùng tôi bỏ phiếu CHỐNG cho Dự Luật 1A.

CAROLE MIGDEN, Nữ Chủ Tịch  
Ủy Ban Bình Quyền Của Tiểu Bang

## PHẢN BÁC Lập Luận Chống Dự Luật 1A

Trái với luận điệu xuyên tạc của những người chống đối Dự Luật 1A, DỰ LUẬT NÀY GIA TĂNG TRÁCH NHIỆM VỀ TÀI CHÍNH.

Dự Luật 1A tăng trách nhiệm đối với ngân quỹ địa phương bằng cách giữ cho số tiền thuế gắn với địa phương, nơi các cử tri có nhiều sự kiểm soát hơn.

Dự Luật 1A cũng sẽ buộc Tiểu Bang phải có trách nhiệm hơn bằng cách ngăn không cho lấy và sử dụng các ngân quỹ của chính quyền địa phương —ngoại trừ trong trường hợp khẩn cấp về tài chính.

TRONG NHIỀU NĂM, TIỂU BANG ĐÃ CÓ CHI PHIẾU ĐỂ TRỐNG KHOẢN TIỀN để lấy tiền thuế địa phương của quý vị. DỰ LUẬT 1A ĐÃ XÉ NÁT TÂM CHI PHIẾU ĐÓ và đòi Tiểu Bang phải chi tiêu trong phạm vi mình có.

Những người chống đối làm cho quý vị tin rằng Tiểu Bang ở vị thế có thể lo liệu tốt hơn cho số tiền thuế địa phương của quý vị hơn là các lãnh đạo thành phố hoặc quận của quý vị. Thực ra, trong thập niên qua, các thành phố và quận đã thất lạng bụng, tăng thêm trách nhiệm, và đặt ra mức ưu tiên về chi dụng cho các dịch vụ thiết yếu tại địa phương.

Dự Luật 1A KHÔNG gia tăng ngân quỹ của chính quyền địa phương và không lấy một đồng xu nào của các trường học, các dịch vụ y tế của tiểu bang, hoặc bất cứ chương trình hoặc dịch vụ nào khác của tiểu bang.

Dự Luật 1A KHÔNG gia tăng thuế. Dự luật BẢO VỆ NGÂN KHOẢN THUẾ ĐỊA PHƯƠNG HIỆN TẠI —LÀ NGÂN KHOẢN ĐƯỢC DÙNG ĐỂ ĐÀI THỌ CHO HOẠT ĐỘNG CỨU HỎA, THỊ HÀNH LUẬT PHÁP, CHĂM SÓC TẠI PHÒNG CẤP CỨU, TIẾP ỨNG Y TẾ, và các dịch vụ địa phương thiết yếu khác.

Những người ủng hộ Dự Luật 1A biết rằng đã đến lúc chấm dứt kinh doanh theo thông lệ tại Sacramento và ngăn chặn Tiểu Bang lấy và sử dụng ngân quỹ của chính quyền địa phương.

Hãy tham gia cùng với Thống Đốc Schwarzenegger, nhân viên cứu hỏa, viên chức thi hành luật pháp, các nhân viên tiếp cứu y tế, và các nhóm đóng thuế.

BẢO VỆ NGƯỜI DÂN ĐÓNG THUẾ TẠI ĐỊA PHƯƠNG VÀ CÁC DỊCH VỤ AN TOÀN CÔNG CỘNG. BỎ PHIẾU THUẬN cho DỰ LUẬT 1A.

THƯỢNG NGHỊ SĨ TOM TORLAKSON, Chủ Tịch  
Ủy Ban Nghị Viện về Chính Quyền Địa Phương  
LOU PAULSON, Chủ Tịch  
Hiệp Hội Nhân Viên Cứu Hỏa Chuyên Nghiệp  
CAM SANCHEZ, Chủ Tịch  
Hiệp Hội Cảnh Sát Trường California

# DỰ LUẬT 65

## DOANH THU, NGÂN QUỸ CỦA CHÍNH QUYỀN ĐỊA PHƯƠNG. CÁC QUI ĐỊNH BẮT BUỘC CỦA CHÍNH QUYỀN TIỂU BANG. TU CHÍNH HIẾN PHÁP KHỞI ĐẦU.

### TIÊU ĐỀ CHÍNH THỨC VÀ TÓM LƯỢC

Do Tổng Chương Lý soạn thảo

#### Doanh Thu, Ngân Quỹ Của Chính Quyền Địa Phương. Các Qui Định Bắt Buộc Của Chính Quyền Tiểu Bang. Tu Chính Hiến Pháp Khởi Đầu.

- Qui định phải có sự chấp thuận của các cử tri đối với bất kỳ điều luật nào qui định về việc giảm bớt (dựa trên các mức vào ngày 1 tháng Giêng năm 2003) các khoản doanh thu từ lệ phí cấp giấy phép sử dụng xe của chính quyền địa phương, doanh thu và tiền thuế bán hàng, và phần doanh thu thuế tài sản địa phương phân chia theo tỷ lệ.
- Cho phép chính quyền địa phương ngừng thực hiện qui định bắt buộc của tiểu bang nếu tiểu bang không hoàn trả chi phí cho chính quyền địa phương trong vòng 180 ngày kể từ ngày có quyết định cuối cùng về trách nhiệm bắt buộc của tiểu bang; trừ các qui định bắt buộc yêu cầu chính quyền địa phương phải cung cấp/sửa đổi: bất kỳ sự bảo vệ, quyền lợi, hoặc tình trạng làm việc nào đối với nhân viên/nhân viên đã nghỉ hưu, hoặc các quyền về việc làm theo thủ tục/quyền hạn nhiệm vụ cho nhân viên hoặc tổ chức nhân viên.

#### Tóm Lược Của Phân Tích Viên Lập Pháp Về Ước Tính Tác Động Tài Khóa Thuần Đối Với Chính Quyền Địa Phương và Tiểu Bang:

- Những thay đổi đáng kể về thẩm quyền của tiểu bang đối với các ngân khoản tài chính của liên bang. Doanh thu của chính quyền tiểu bang cao hơn là nếu không có, dẫn đến có thể là hàng tỷ Mỹ kim mỗi năm. Ảnh hưởng tới doanh thu địa phương như vậy sẽ dẫn tới việc giảm các nguồn thu của tiểu bang với số tiền tương tự.

## PHÂN TÍCH CỦA PHÂN TÍCH VIÊN LẬP PHÁP

### BỐI CẢNH

#### Tài Trợ Cho Chính Quyền Tiểu Bang

Tiểu bang California có hơn 5,000 chính quyền địa phương— các thành phố, quận hạt, các cơ quan đặc biệt, và các cơ quan tái phát triển—đây là các tổ chức cung cấp dịch vụ, thí dụ như cứu hỏa và cảnh sát bảo vệ, nước, các thư viện, và các chương trình công viên và giải trí. Các chính quyền địa phương đòi hỏi cho các chương trình này và các dịch vụ bằng tiền thu được từ các khoản thuế địa phương, các khoản lệ phí, và lệ phí người sử dụng; trợ cấp của tiểu bang và liên bang; và các nguồn khác. Ba khoản thuế đóng vai trò quan trọng trong ngân khoản tài chính của tiểu bang vì chúng làm tăng số tiền doanh thu được sử dụng vào mục đích chung mà các chính quyền địa phương có thể sử dụng để đòi hỏi cho nhiều chương trình và dịch vụ. Ba khoản thuế này—thuế tài sản, thuế bán hàng tại địa phương, và lệ phí cấp giấy phép sử dụng xe (VLF)—được trình bày trong Hình 1.

#### Thẩm Quyền Của Tiểu Bang Đối Với Ngân Khoản

#### Tài Chính Của Địa Phương

Hiến Pháp Tiểu Bang và các điều luật hiện tại cho Cơ Quan Lập Pháp thẩm quyền đối với ba loại thuế chính được trình bày trong Hình 1. Thí dụ, Cơ Quan Lập Pháp có một số thẩm quyền trong việc thay đổi mức thuế; các mặt hàng phải đóng thuế; và việc phân bổ doanh thu thuế giữa các chính quyền địa phương, trường học, và các khu đại học cộng đồng. Chính quyền tiểu bang đã sử dụng thẩm

quyền này vào nhiều mục đích, trong đó bao gồm việc tăng ngân khoản trợ cấp cho các dịch vụ tại địa phương, giảm bớt chi phí của tiểu bang, giảm thuế, và giải quyết các vấn đề liên quan tới việc tài trợ cho một số chính quyền địa phương nhất định. Hình 2 trình bày một số hoạt động mà Cơ Quan Lập Pháp đã thực hiện, cũng như các hoạt động mà chính quyền tiểu bang đã xem xét trong mùa hè năm 2004 (vào thời điểm bản phân tích này đang được soạn thảo).

#### Yêu Cầu Hoàn Trả cho Các Chương Trình Bắt Buộc Của Tiểu Bang

Hiến Pháp Tiểu Bang qui định chung rằng chính quyền tiểu bang phải hoàn trả cho các chính quyền địa phương, trường học, và các khu đại học cộng đồng khi tiểu bang “yêu cầu bắt buộc” thi hành một chương trình mới ở cấp địa phương hoặc cung cấp các dịch vụ ở cấp cao hơn. Thí dụ, tiểu bang qui định các cơ quan tại địa phương phải niêm yết các lịch trình cho các buổi điều trần của họ. Như là qui định bắt buộc, chính quyền tiểu bang phải trả cho các chính quyền địa phương, trường học, và khu đại học cộng đồng các chi phí để niêm yết các chương trình nghị sự này. Do các vấn đề khó khăn về ngân sách của tiểu bang, tiểu bang đã không hoàn trả các khoản bắt buộc trong những năm gần đây. Hiện tại, tiểu bang còn nợ các cơ quan địa phương này khoảng 2 tỷ Mỹ kim cho các chi phí thực hiện các chương trình theo qui định bắt buộc của tiểu bang trong những năm trước đây.

## PHÂN TÍCH CỦA PHÂN TÍCH VIÊN LẬP PHÁP (PHẦN TIẾP THEO)

### HÌNH 1

#### BA KHOẢN THUẾ CHÍNH CỦA CHÍNH QUYỀN TIỂU BANG Thuế Tài Sản

- Các chính quyền tiểu bang nhận các doanh thu chung từ khoản thuế tài sản 1 phần trăm được áp dụng đối với bất động sản.
- Trong năm tài khóa 2003–04, các chính quyền địa phương đã nhận được \$15 tỷ doanh thu thuế tài sản. (Thêm \$16 tỷ tiền thuế tài sản được đài thọ cho các trường học và đại học cộng đồng.)
- Có nhiều mức cổ phần thuế tài sản mà mỗi chính quyền địa phương được nhận khác nhau rất nhiều. Sự khác nhau này chủ yếu phản ánh sự khác biệt giữa các mức thuế tài sản của cơ quan địa phương trong thời gian giữa thập kỷ 70, là thời điểm làm căn cứ để thiết lập các điều luật về phân bổ thuế tài sản của tiểu bang.

#### Lệ Phí Cấp Giấy Phép Sử Dụng Xe (VLF)

- Lệ Phí Cấp Giấy Phép Sử Dụng Xe là khoản thuế được áp dụng hàng năm đối với giá trị của những chiếc xe cộ được đăng ký tại tiểu bang.
- Trong khoảng một nửa thế kỷ, mức Lệ Phí Cấp Giấy Phép Sử Dụng Xe là 2 phần trăm giá trị của chiếc xe. Trong năm 1999, Cơ Quan Lập Pháp bắt đầu giảm mức lệ phí được áp dụng cho các chủ xe, và tiểu bang “bù” số doanh thu thiệt hại của thành phố và quận hạt.
- Trong năm tài khóa 2003–04, Lệ Phí Cấp Giấy Phép Sử Dụng Xe (được qui định ở mức 0.65 phần trăm giá trị của chiếc xe) và số tiền bù cho Lệ Phí Cấp Giấy Phép Sử Dụng Xe mang lại một khoản doanh thu khoảng \$5.9 tỷ cho các thành phố và quận hạt. Tuy nhiên, tiểu bang lại trì hoãn việc trả phần tiền thế bù cho năm 2006.
- Luật pháp tiểu bang thường qui định rằng ba phần tư doanh thu từ Lệ Phí Cấp Giấy Phép Sử Dụng Xe phải được phân bổ cho các thành phố và quận hạt dựa trên dân số để sử dụng vào các mục đích chung và doanh thu còn lại từ Lệ Phí Cấp Giấy Phép Sử Dụng Xe sẽ được phân bổ cho các quận để đài thọ cho các chương trình và dịch vụ y tế và xã hội.

#### Thuế Bán Hàng Tại Địa Phương

- Các thành phố và quận hạt nhận được doanh thu từ khoản thuế bán hàng tại địa phương đồng bộ được áp dụng đối với giá bán của đa số các loại hàng hóa—thí dụ như quần áo, xe cộ, và các bữa ăn tại tiệm ăn.
- Trong năm tài khóa 2003–04, khoản thuế này được áp dụng ở mức 1.25 phần trăm và thu về khoảng \$5.9 tỷ.
- Theo luật hiện hành, 80 phần trăm doanh thu từ thuế bán hàng được phân bổ cho các chính quyền địa phương dựa vào nơi bán sản phẩm đó—cho thành phố nếu việc bán hàng diễn ra trong phạm vi của thành phố đó, hoặc trong một quận, hoặc nếu việc bán hàng diễn ra trong một khu vực không hợp nhất. 20 phần trăm còn lại của doanh thu từ thuế bán hàng của địa phương được phân bổ cho các quận để sử dụng vào các mục đích giao thông.
- Bắt đầu từ năm tài khóa 2004–05, các chính quyền địa phương sẽ nhận được thêm thuế tài sản để thay thế doanh thu từ thuế bán hàng địa phương, là ngân khoản được dùng để trả nợ đối với các công khổ phiếu liên quan tới thâm hụt của tiểu bang, đã được sự chấp thuận của các cử tri vào tháng Ba năm 2004.

### ĐỀ XUẤT

#### Các Giới Hạn về Thẩm Quyền của Cơ Quan Lập Pháp Trong Việc Thay Đổi Doanh Thu Của Chính Quyền Địa Phương

Dự luật này tu chính Hiến Pháp Tiểu Bang để giảm đáng kể thẩm quyền của Cơ Quan Lập Pháp trong việc tiến hành những thay đổi ảnh hưởng tới doanh thu của chính quyền địa phương từ thuế tài sản, thuế bán hàng, và Lệ Phí Cấp

### HÌNH 2

#### CÁC THỦ TỤC QUAN TRỌNG CỦA TIỂU BANG ẢNH HƯỞNG TỐI TÌNH HÌNH TÀI CHÍNH CỦA ĐỊA PHƯƠNG

#### Các Thủ Tục Trước Đây

**Tăng Ngân Quỹ Cho Các Dịch Vụ Địa Phương.** Năm 1979, tiểu bang chuyển một phần thuế tài sản thường xuyên từ các trường học và trường đại học cộng đồng sang cho các chính quyền địa phương (thành phố, quận hạt, và các cơ quan đặc biệt). Sự chuyển đổi này hạn chế việc giảm bớt các chương trình của chính quyền địa phương sau khi thất thu do việc thông qua Dự Luật 13, nhưng lại làm tăng các khoản chi phí của tiểu bang để bù cho số tiền thất thu từ thuế tài sản của các trường học và trường đại học cộng đồng.

**Giảm Bớt Các Khoản Chi Phí Của Tiểu Bang.** Trong năm 1992 và 1993, tiểu bang chuyển một phần thuế tài sản thường xuyên từ các chính quyền địa phương sang cho các trường học và trường đại học cộng đồng. Việc này đã có tác dụng giảm bớt các nguồn trợ giúp của chính quyền địa phương và giảm bớt chi phí của tiểu bang. Tiểu bang cũng giảm bớt chi phí của mình bằng cách trì hoãn trả cho các chính quyền địa phương các khoản tiền hoàn trả bắt buộc của tiểu bang (đáng chú ý nhất là trong năm 2002 và 2003) và phần doanh thu bù đắp cho Lệ Phí Cấp Giấy Phép Sử Dụng Xe (2003).

**Giảm Thuế.** Bắt đầu từ năm 1999, tiểu bang đã giảm mức Lệ Phí Cấp Giấy Phép Sử Dụng Xe để giảm thuế. Tiểu bang đã “bù” số phần doanh thu thất thoát của chính quyền quận và địa phương.

**Giải Quyết Các Vấn Đề Lo Ngại Về Tài Trợ Cho Các Chính Quyền Địa Phương Cụ Thể.** Trước đây, tiểu bang đã nhiều lần điều chỉnh việc phân bổ hàng năm về thuế tài sản và doanh thu từ Lệ Phí Cấp Giấy Phép Sử Dụng Xe để trợ giúp những thành phố nhận được rất ít phần doanh thu thuế tài sản địa phương.

#### Các Đề Án Đang Được Xem Xét Vào Tháng Bảy Năm 2004

**Giảm Chi Phí Của Tiểu Bang.** Tiểu bang đã xem xét chuyển \$1.3 tỷ tiền thuế tài sản trong năm tài khóa 2004–05 và trong năm tài khóa 2005–06 từ các chính quyền địa phương sang các trường học và trường đại học cộng đồng để giảm bớt chi phí của tiểu bang. Tiểu bang cũng xem xét việc trì hoãn trả các số tiền bắt buộc trong năm tài khóa 2004–05 cho các chính quyền địa phương.

**Cải Tổ Cơ Cấu Tài Chính Của Địa Phương.** Tiểu bang đã xem xét thay thế các doanh thu bù Lệ Phí Cấp Giấy Phép Sử Dụng Xe của thành phố và tiểu bang bằng các khoản thuế tài sản được chuyển từ các trường học và trường đại học cộng đồng.

## DOANH THU, NGÂN QUỸ CỦA CHÍNH QUYỀN ĐỊA PHƯƠNG. CÁC QUI ĐỊNH BẮT BUỘC CỦA CHÍNH QUYỀN TIỂU BANG. TU CHÍNH HIẾN PHÁP KHỞI ĐẦU.

### PHÂN TÍCH CỦA PHÂN TÍCH VIÊN LẬP PHÁP (PHẦN TIẾP THEO)

Giấy Phép Sử Dụng Xe (VLF). Cụ thể là, dự luật này yêu cầu phải có sự chấp thuận của các cử tri tiểu bang trước khi một dự luật có thể được thi hành, là dự luật giảm bớt doanh thu của chính quyền tiểu bang dưới ngân khoản hoặc phần ngân khoản mà chính quyền địa phương lẽ ra sẽ nhận được dựa trên các điều luật có hiệu lực vào ngày 1 tháng Giêng năm 2003. Thí dụ, dự luật này sẽ yêu cầu phải có sự chấp thuận của cử tri trên toàn tiểu bang trước khi một điều luật có hiệu lực như sau:

- Chuyển các khoản thuế tài sản từ các chính quyền địa phương sang các trường học và đại học cộng đồng.
- Thay đổi cách thức phân bổ thuế bán hàng giữa các thành phố và quận hạt.
- Đổi các khoản thuế bán hàng của thành phố lấy các khoản thuế tài sản tăng lên.
- Sửa đổi các công thức được sử dụng để tính toán số thuế tài sản được phân bổ giữa các chính quyền địa phương.

Dự Luật 65 cũng sẽ ngừng áp dụng bất kỳ điều luật nào thi hành sau ngày 1 tháng Mười một năm 2003, là điều luật lẽ ra phải có sự chấp thuận của tiểu bang theo qui định của các điều khoản của dự luật này. Các điều luật bị ngừng thi hành sẽ chỉ có hiệu lực nếu có sự chấp thuận của các cử tri của tiểu bang tại cuộc bầu cử tiếp theo trên toàn tiểu bang.

Dự luật đưa ra hai trường hợp ngoại lệ đối với các yêu cầu phải có sự chấp thuận của cử tri này. Tiểu bang có thể thi hành các điều luật (1) chuyển đổi các khoản thuế tài sản giữa các chính quyền địa phương đồng ý hoặc (2) thay thế các khoản doanh thu từ Lệ Phí Cấp Giấy Phép Sử Dụng Xe bằng số tiền tương đương từ các ngân khoản thay thế khác.

Dự luật này cũng đưa vào Hiến Pháp Tiểu Bang hai điều luật hiện tại của tiểu bang liên quan tới ngân khoản tài chính của chính quyền địa phương. Các điều luật này qui định chính quyền tiểu bang phải trả doanh thu từ Lệ Phí Xin Cấp Giấy Phép Sử Dụng Xe được trì hoãn cho các thành phố và quận hạt (\$1.2 tỷ) trễ nhất là tháng Tám năm 2006 và tái thiết lập mức thuế bán hàng tại địa phương ở mức 1.25 phần trăm sau khi đã trả các công hồ phiếu liên quan tới thâm hụt ngân sách của tiểu bang.

#### Các Qui Định Bắt Buộc Của Tiểu Bang

Dự luật tu chính Hiến Pháp Tiểu Bang để giảm bớt thẩm quyền của tiểu bang đối với chính quyền địa phương, trường học, và các chương trình đại học cộng đồng. Cụ thể là, nếu chính quyền tiểu bang không hoàn trả kịp thời các chi phí thực hiện một qui định bắt buộc (không phải là các qui định bắt buộc liên quan tới các quyền của nhân viên), các cơ quan địa phương có thể chọn không tuân theo qui định của tiểu bang đó. Dự luật này dường như cũng mở rộng thêm các trường hợp, trong đó tiểu bang sẽ phải có trách nhiệm hoàn trả cho các cơ quan địa phương chi phí thực hiện một qui định mới của tiểu bang. Thí dụ, dự luật này có thể làm tăng thêm trách nhiệm của tiểu bang trong việc hoàn trả chi phí cho các chính quyền địa phương khi tiểu bang tăng phần chi phí mà một cơ quan địa phương phải chịu trong một chương trình tiểu bang và địa phương cùng tài trợ.

#### CÁC TÁC ĐỘNG TÀI KHÓA

Dự Luật 65 sẽ giảm bớt thẩm quyền của tiểu bang đối với các ngân khoản tài chính của địa phương. Dần dần, điều này có thể có tác động tài khóa đáng kể đối với các chính quyền địa phương và tiểu bang, như được trình bày dưới đây.'

#### Tác Động Lâu Dài Đối Với Tình Hình Tài Chính Của Tiểu Bang và Địa Phương

**Doanh Thu Của Chính Quyền Tiểu Bang Cao Hơn và Ổn Định Hơn.** Với số lượng và tầm quan trọng của các thủ tục trước đây của tiểu bang, tác động tới các khoản thuế của địa phương, các giới hạn của dự luật này đối với thẩm quyền của tiểu bang trong việc thi hành các dự luật đó trong tương lai có thể sẽ có tác động tài khóa quan trọng đối với chính quyền địa phương. Thí dụ, một dự luật làm giảm bớt doanh thu của chính quyền địa phương có thể không nhận được số phiếu bầu chấp thuận cần thiết phải có theo yêu cầu của dự luật này. Ngoài ra, có thể có các trường hợp khác trong đó Cơ Quan Lập Pháp và Thống Đốc không theo đuổi điều luật này để giảm bớt doanh thu của địa phương do khó có được sự chấp thuận của cử tri. Trong các trường hợp này, dự luật này sẽ làm doanh thu của chính quyền địa phương trở nên ổn định hơn—và cao hơn—là nếu không làm như vậy. Tầm quan trọng của số doanh thu địa phương tăng lên vẫn chưa được biết và sẽ tùy thuộc vào các thủ tục sau này của Cơ Quan Lập Pháp, Thống Đốc, và các cử tri của tiểu bang. Tuy nhiên, theo các thủ tục trước đây do tiểu bang thực hiện, việc tăng doanh thu của chính quyền địa phương có thể là hàng tỷ Mỹ kim hàng năm. Số doanh thu địa phương tăng lên này có thể dẫn tới việc chi trả nhiều hơn cho các chương trình địa phương hoặc giảm bớt lệ phí hoặc thuế địa phương.

#### Ít Tài Nguyên Hơn Cho Các Chương Trình Của Tiểu Bang.

Nói chung, tác động của dự luật này đối với các ngân khoản tài chính của tiểu bang có thể là *trái ngược* với ảnh hưởng của nó đối với các ngân khoản tài chính của địa phương. Có nghĩa là, dự luật này có thể dẫn tới việc giảm nguồn tài nguyên sẵn có cho các chương trình của tiểu bang hơn là nếu không có dự luật này. Đối lại, việc giảm bớt này sẽ ảnh hưởng tới sự chi tiêu của tiểu bang và/hoặc các khoản thuế của tiểu bang. Thí dụ, nếu các cử tri của tiểu bang phản đối đề luật sử dụng thuế tài sản của chính quyền địa phương để giải quyết tình trạng ngân sách của tiểu bang, Cơ Quan Lập Pháp sẽ cần phải có các biện pháp *thay thế khác* để giải quyết các khó khăn về ngân sách của tiểu bang—thí dụ như tăng mức thuế tiểu bang hoặc giảm mức chi tiêu cho các chương trình khác của tiểu bang. Cũng tương tự như tác động đối với chính quyền địa phương, toàn bộ tác động tài khóa cũng có thể là hàng tỷ Mỹ kim hàng năm.

## PHÂN TÍCH CỦA PHÂN TÍCH VIÊN LẬP PHÁP (PHẦN TIẾP THEO)

**Ít Có Thay Đổi Hơn Đối Với Doanh Thu Của Mỗi Chính Quyền Địa Phương.** Dự Luật 65 hạn chế thẩm quyền của tiểu bang để tái phân bổ doanh thu thuế của địa phương nhằm giải quyết các vấn đề lo ngại về việc tài trợ cho các chính quyền địa phương cụ thể hoặc tái sắp xếp ngân khoản tài chính của chính quyền địa phương. Thí dụ, các dự luật thay đổi cách phân bổ doanh thu từ thuế bán hàng của địa phương cho các thành phố và quận hạt, hoặc chuyển thuế tài sản từ một cơ quan cấp nước sang cơ quan đặc biệt khác, sẽ không có hiệu lực cho tới khi có sự chấp thuận của các cử tri tại một cuộc bầu cử trên toàn tiểu bang. Nếu các cử tri của tiểu bang không chấp thuận các đề án tái phân bổ đó, hoặc nếu Cơ Quan Lập Pháp và Thống Đốc không muốn theo đuổi việc đó vì cho là có khó khăn trong việc có được sự chấp thuận của cử tri, dự luật này sẽ dẫn tới việc ít có sự thay đổi hơn trong doanh thu của chính quyền tiểu bang so với nếu không có dự luật đó.

### Ảnh Hưởng Tức Thời Có Thể Có Đối Với Ngân Khoản Tài Chính Của Tiểu Bang và Địa Phương

Bản phân tích này được soạn thảo vào giữa tháng Bảy, trước khi ngân sách của tiểu bang cho năm tài khóa 2004–05 được thông qua. Vào lúc đó, Cơ Quan Lập Pháp đã xem xét đề án của Thống Đốc trong việc chuyển \$1.3 tỷ tiền thuế tài sản từ các chính quyền địa phương sang các trường học và đại học cộng đồng trong năm tài khóa 2004–05 và một lần nữa vào năm tài khóa 2005–06. Sự chuyển đổi này sẽ giảm bớt các nguồn trợ cấp của chính quyền địa phương \$1.3 tỷ hai năm một lần. Việc đó cũng làm giảm chi phí của tiểu bang bằng cách thêm các số tiền tương xứng (bởi vì các mức thuế tài sản cao hơn áp dụng cho các trường học và đại học cộng đồng sẽ giúp làm giảm chi phí giáo dục của tiểu bang). Việc chuyển

đổi thuế tài sản này, nếu được thông qua trong ngân sách năm tài khóa 2004–05, sẽ bị ảnh hưởng bởi việc thông qua Dự Luật 65. Có nghĩa là việc chuyển đổi thuế tài sản sẽ bị ngừng lại cho tới khi có sự chấp thuận của các cử tri tại cuộc bầu cử tiếp theo trên toàn tiểu bang (đang dự tính sẽ được tổ chức vào tháng Ba năm 2006). Nếu các cử tri đã chấp thuận đề án chuyển đổi này, đề án đó sẽ bắt đầu có hiệu lực. Nếu các cử tri từ chối chấp nhận đề án này, đề án này sẽ không được áp dụng, và các ảnh hưởng tài khóa được trình bày ở trên sẽ vẫn được giữ nguyên. Có nghĩa là:

- Các chính quyền địa phương sẽ giữ \$1.3 tỷ doanh thu thuế tài khóa trong năm tài khóa 2004–05 và trong năm tài khóa 2005–06.
- Tiểu bang sẽ phải chịu nhiều chi phí hơn với các số tiền tương đương.

### Tác Động Đối Với Các Chương Trình Của Địa Phương và Các Khoản Tiền Hoàn Trả Của Tiểu Bang

Vì dự luật này có vẻ như mở rộng các tình huống trong đó tiểu bang phải hoàn trả chi phí cho các cơ quan địa phương, dự luật này có thể làm tăng các chi phí trong tương lai của tiểu bang hoặc thay thế các thủ tục trong tương lai của tiểu bang về các chương trình giữa tiểu bang và địa phương cùng phối hợp tài trợ hoặc các chương trình của địa phương. Mặc dù không thể xác định được chi phí hoàn trả cho các cơ quan tiểu bang liên quan tới các thủ tục mà tiểu bang có thể thực hiện sau này, việc xem xét các dự luật của tiểu bang được thực hiện trước đây cho thấy rằng số chi phí hoàn trả của tiểu bang tăng lên dần dần có thể vượt quá hàng trăm triệu Mỹ kim mỗi năm.

## BIỆN LUẬN Ủng Hộ Dự Luật 65A

---

*Không có biện luận ủng hộ đối với dự luật này.*

---



## BIỆN LUẬN Chống Dự Luật 65

**BỎ PHIẾU CHỐNG Dự Luật 65.**

**BỎ PHIẾU ỦNG HỘ Dự Luật 1A.**

Liên minh các chính quyền địa phương của chúng tôi đã đệ trình Dự Luật 65 cho các cử tri để bảo vệ các nguồn doanh thu của địa phương, là nguồn doanh thu được sử dụng để cung cấp các dịch vụ thiết yếu, trong đó bao gồm hoá hoạn, thi hành luật pháp, tiếp ứng y tế và chăm sóc sức khoẻ trong trường hợp khẩn cấp. Trong nhiều năm, các nhà lập pháp của tiểu bang đã lấy đi các ngân khoản của chính quyền địa phương, là những ngân khoản được sử dụng để cung cấp các dịch vụ thiết yếu tại địa phương này.

TUY NHIÊN, vào thời điểm kể từ khi Dự Luật 65 được đệ trình, một dự luật mới và tốt hơn Dự Luật 1A đã được đưa vào trong lá phiếu để tránh việc tiểu bang lấy đi các ngân khoản của chính quyền địa phương. Dự Luật 1A được Thống Đốc Arnold Schwarzenegger, các Đảng Viên Đảng Dân Chủ và

Đảng Cộng Hoà, chính quyền địa phương và các nhà lãnh đạo về an toàn công cộng ủng hộ, bởi vì đây là biện pháp thực hiện hiệu quả và linh hoạt hơn để bảo vệ ngân quỹ cho các dịch vụ quan trọng tại địa phương. Xin xem tập lá phiếu trong phần các biện luận chính thức và các nhóm khác nhau ủng hộ Dự Luật 1A.

**BỎ PHIẾU CHỐNG Dự Luật 65.**

**BỎ PHIẾU ỦNG HỘ Dự Luật 1A.**

CHRIS MCKENZIE, *Giám Đốc Điều Hành*  
*Liên đoàn các Thành Phố California*

CATHERINE SMITH, *Giám Đốc Điều Hành*  
*Hiệp Hội Các Cơ Quan Đặc Biệt Tiểu Bang*  
*California*

STEVEN SZALAY, *Giám Đốc Điều Hành*  
*Hiệp Hội Các Quận Tại Tiểu Bang California*

## Dự Luật 1A

Bản tu chính này được đề nghị bởi Bản Tu Chính 4 Hiến Pháp Nghị Viện trong Phiên Họp Thường Lệ 2003-2004 (Nghị Quyết Chương 133, Đạo Luật 2004) đã tu chính công khai Hiến Pháp California bằng các mục tu chính đã nêu và thêm một mục vào trong đó; do đó, các điều khoản hiện hữu được đề nghị hủy bỏ được in theo dạng **chữ gạch ngang** và các điều khoản mới đề nghị được thêm vào sẽ in theo dạng **chữ in nghiêng** để cho biết đó là điều khoản mới.

CÁC TU CHÍNH ĐỀ NGHỊ CHO CÁC ĐIỀU KHOẢN XI, XIII, VÀ XIII B

Trước tiên—Mục 15 của Điều Khoản XI sẽ được tu chính để đọc là:

MỤC 15. (a) ~~Tất cả~~ Từ doanh thu trích ra từ các loại thuế đặt ra chiếu theo Luật Giấy Phép Sử Dụng Xe (Mục 5 (bắt đầu từ Mục 10701) thuộc Phần Mục 2 của Bộ Luật Thuế và Doanh Thu), hoặc luật kế v, ngoài các lệ phí về các taxa xe kéo và nhà lưu động, hơn và trên các chi phí thu thập và bất cứ các khoản tiền bồi hoàn nào được luật pháp cho phép, các doanh thu trích ra từ mức lệ phí giấy phép sử dụng xe không quá 0.65 phần trăm trị giá thị trường của chiếc xe sẽ được phân bổ cho ~~các quận và thành phố chiếu theo đạo luật.~~

(b) ~~Mục này sẽ áp dụng cho các loại thuế đã được áp dụng theo luật này vào và sau ngày 1 tháng Bảy tiếp theo sau sự chấp thuận của các cử tri đối với mục này như sau:~~

(1) Một số tiền sẽ được qui định theo Luật Lệ Phí Giấy Phép Sử Dụng Xe, hoặc luật kế v luật này, để qui tắc vào trong Ngân Khố Tiểu Bang cho tín dụng của Quỹ Doanh Thu Địa Phương được thiết lập trong Chương 6 (bắt đầu từ Mục 17600) của Mục 5 thuộc Phần Đoạn 9 của Bộ Luật Phúc Lợi và Các Định Chế, hoặc luật kế v, nếu có, đối với việc phân bổ cho các thành phố, các quận và các thành phố và các quận theo sự qui định của luật pháp.

(2) Số tiền tồn khoản sẽ được phân bổ cho các thành phố, các quận và các thành phố và các quận theo sự qui định của luật pháp.

(b) Nếu đạo luật được Cơ Quan Lập Pháp ban hành giảm lệ phí xe dưới 0.65 phần trăm trị giá của một chiếc xe, Cơ Quan Lập Pháp sẽ, cho mỗi tài khóa mà lệ phí giảm bớt có áp dụng, cung cấp theo đạo luật một số tiền phân bổ thêm bằng với số tiền giảm bớt, do việc giảm lệ phí này, trong toàn bộ số tiền doanh thu mà đáng lẽ bắt buộc phải ký thác và được phân bổ theo phần đoạn (a) cho cùng một năm tài khóa. Số tiền đó sẽ được phân bổ cho các thành phố, các quận và các thành phố và các quận cùng các số tiền theo tỷ lệ và cho cùng các mục đích như các khoản doanh thu phải chiếu theo phần đoạn (a).

Thứ hai —Mục 25.5 này được thêm vào Điều Khoản XIII và có nội dung như sau:

MỤC 25.5. (a) Vào hoặc sau ngày 3 tháng Mười Một, 2004, Cơ Quan Lập Pháp sẽ không ban hành đạo luật để thực hiện bất cứ điều nào sau đây:

(1) (A) Ngoài trừ được qui định khác trong phụ đoạn (B), tu chính cách thức mà doanh thu từ thuế tài sản theo giá trị hàng hóa được phân bổ theo phần đoạn (a) thuộc Mục 1 của Điều Khoản XIII A để giảm bớt cho bất cứ năm tài khóa nào số phần trăm của tổng doanh thu từ thuế tài sản theo giá trị hàng hóa tại một quận được phân bổ trong tất cả các cơ quan địa phương của quận đó dưới số phần trăm của tổng doanh thu sẽ được phân bổ trong số các cơ quan này trong cùng năm tài khóa theo qui định của đạo luật có hiệu lực vào ngày 3 tháng Mười Một, 2004. Vì các mục đích của phần đoạn này, “số phần trăm” không bao gồm bất cứ doanh thu từ thuế tài sản nào được nêu trong đoạn (2).

(B) Bắt đầu từ năm tài khóa 2008-09 và trừ khi có qui định khác trong phụ đoạn (C), phụ đoạn (A) có thể bị đình chỉ cho một năm tài khóa nếu hội đủ tất cả các điều kiện sau đây:

(i) Thống Đốc ban hành một tuyên cáo là do tình trạng khó khăn nghiêm trọng về tài chánh của tiểu bang, việc đình chỉ phụ đoạn (A) là cần thiết.

(ii) Cơ Quan Lập Pháp ban hành một đạo luật khẩn cấp, theo một dự luật được mỗi viện Lập Pháp thông qua bằng cách điểm danh số phiếu cho vào biên bản, với hai phần ba số hội viên tán thành, trong đó có việc đình chỉ phụ đoạn (A) cho năm tài khóa đó và không có bất cứ điều khoản nào khác.

(iii) Trễ nhất là ngày đạo luật có hiệu lực như đã nêu trong điều khoản (ii), một đạo luật được ban hành để hoàn trả đầy đủ cho các cơ quan địa phương về tổng doanh thu bị thất thoát, kể cả tiền lời theo qui định của luật pháp, do việc tu chính cách phân bổ doanh thu từ thuế tài sản theo giá trị hàng hóa cho các cơ quan địa phương. Việc hoàn trả đầy đủ này sẽ được thực hiện trễ nhất là cuối năm tài khóa thứ ba ngay sau năm tài khóa có áp dụng sự tu chính này.

(C) (i) Phụ đoạn (A) sẽ không bị đình chỉ lâu hơn hai năm tài khóa trong bất cứ giai đoạn 10 năm tài khóa liên tiếp nào, mà thời kỳ bắt đầu bằng năm tài khóa đầu tiên trong đó phụ đoạn (A) bị đình chỉ.

(ii) Phụ đoạn (A) sẽ không bị đình chỉ trong bất cứ năm tài khóa nào nếu việc hoàn trả đầy đủ theo như qui định một đạo luật đã ban hành phụ

hợp với điều khoản (iii) của phụ đoạn (B) vẫn chưa được hoàn tất.

(iii) Phụ đoạn (A) sẽ không bị đình chỉ trong bất cứ năm tài khóa nào nếu số tiền bắt buộc phải thanh toán cho các thành phố, các quận và các thành phố và các quận theo Mục 10754.11 thuộc Bộ Luật Thuế và Doanh Thu theo nội dung của mục đó vào ngày 3 tháng Mười một, 2004, đã không được thanh toán đầy đủ trước ngày có hiệu lực của đạo luật qui định về việc đình chỉ này như đã nêu trong điều khoản (ii) thuộc phụ đoạn (B).

(iv) Việc đình chỉ phụ đoạn (A) không được đưa đến sự thất thoát doanh thu từ thuế tài sản theo giá trị hàng hóa cho tất cả các cơ quan địa phương trong một quận vượt quá 8 phần trăm tổng doanh thu từ thuế tài sản theo giá trị hàng hóa được phân bổ giữa tất cả các cơ quan địa phương thuộc quận này trong năm tài khóa ngay trước năm tài khóa trong đó phụ đoạn (A) bị đình chỉ.

(2) (A) Trừ khi được qui định khác trong các phụ đoạn (B) và (C), giới hạn thẩm quyền của một thành phố, quận, hoặc thành phố và quận trong việc áp dụng một mức thuế theo, hoặc thay đổi phương pháp phân phối doanh thu trích ra theo, Luật Thuế Sử Dụng và Bán Hàng Tại Địa Phương Đồng Loạt Bradley-Burns đã qui định trong Mục 1.5 (bắt đầu từ Mục 7200) thuộc Phần Đoạn 2 của Bộ Luật Thuế và Doanh Thu, theo nội dung của điều luật này vào ngày 3 tháng Mười một, 2004. Giới hạn đặt ra bởi phụ đoạn này cũng áp dụng cho thẩm quyền của thành phố, quận, hoặc thành phố và quận đối với sự thay đổi về mức thuế do cuối thời kỳ hoán đổi doanh thu, theo như định nghĩa trong Mục 7203.1 của Bộ Luật Thuế và Doanh Thu theo nội dung của mục đó vào ngày 3 tháng Mười một, 2004.

(B) Theo qui định của đạo luật, Cơ Quan Lập Pháp phương pháp phân phối doanh thu được trích ra từ thuế sử dụng được qui định trong Luật Thuế Sử Dụng và Bán Hàng Tại Địa Phương Đồng Loạt Bradley-Burns để cho phép Tiểu Bang tham gia cuộc thỏa thuận giữa các tiểu bang hoặc tuân thủ theo luật liên bang.

(C) Theo qui định của đạo luật, Cơ Quan Lập Pháp có thể cho phép hai cơ quan địa phương hoặc hơn được nhận biết cụ thể trong một quận, với sự chấp thuận của hội đồng quản trị của từng cơ quan trong số đó, để ký một hợp đồng trao đổi các phần phân bổ doanh thu từ thuế tài sản theo giá trị hàng hóa để lấy doanh thu trích ra từ mức thuế được qui định trong Luật Thuế Sử Dụng và Bán Hàng Tại Địa Phương Đồng Loạt Bradley-Burns. Việc hoán đổi doanh thu trích ra từ mức thuế áp dụng theo luật này sẽ không cần phải có sự chấp thuận của cử tri để tiếp tục áp dụng bất cứ phần nào trong mức thuế hiện hành mà doanh thu được rút ra từ đó.

(3) Trừ khi có qui định khác trong phụ đoạn (C) của đoạn (2), sự thay đổi đối với bất cứ năm tài khóa nào về các phần phân bổ theo tỷ lệ trong đó doanh thu từ thuế tài sản theo giá trị hàng hóa được phân bổ giữa các cơ quan địa phương của một quận, chứ không phải là chiếu theo dự luật mà mỗi viện Lập Pháp đã thông qua bằng cách điểm danh số phiếu cho vào biên bản, với sự tán thành của hai phần ba số hội viên.

(4) Ngoài thời kỳ hoán đổi doanh thu, như được định nghĩa trong Mục 7203.1 của Bộ Luật Thuế và Doanh Thu theo nội dung của mục đó vào ngày 3 tháng Mười một, 2004, việc đình chỉ thẩm quyền, như được qui định trong mục đó vào ngày đó, của một thành phố, quận, hoặc thành phố và quận trong việc áp dụng mức thuế bán hàng và sử dụng theo Luật Thuế Sử Dụng và Bán Hàng Tại Địa Phương Đồng Loạt Bradley-Burns.

(5) Giảm bớt, trong bất cứ giai đoạn nào trong đó việc đình chỉ thẩm quyền áp dụng mức thuế như đã nêu trong đoạn (4) đang có hiệu lực, các khoản chi trả cho một thành phố, quận, hoặc thành phố và quận theo qui định bắt buộc của Mục 97.68 của Bộ Luật Thuế và Doanh Thu, theo nội dung của mục đó vào ngày 3 tháng Mười một, 2004.

(6) Giới hạn thẩm quyền của một tổ chức địa phương trong việc định ra mức thuế áp dụng cho các giao dịch và sử dụng cho phù hợp với Luật Thuế Giao Dịch và Sử Dụng (Mục 1.6 (bắt đầu từ Mục 7251) của Phần Đoạn 2 trong Bộ Luật Thuế và Doanh Thu), hoặc thay đổi phương pháp phân phối doanh thu được trích ra theo mức thuế giao dịch và sử dụng được áp dụng theo luật này, theo nội dung của mục đó vào ngày 3 tháng Mười một, 2004.

(b) Vì các mục đích của mục này, các định nghĩa sau đây sẽ áp dụng:

(1) “Doanh thu từ thuế tài sản theo giá trị hàng hóa” có nghĩa là tất cả doanh thu được trích ra từ khoản thuế thu được bởi một quận theo các tiểu mục (a) của Mục 1 thuộc Điều Khoản XIII A, bất kể phần nào của doanh thu này được đạo luật phân loại theo cách khác.

(2) “Cơ quan địa phương” có cùng ý nghĩa như được qui định trong Mục 95 của Bộ Luật Thuế và Doanh Thu theo nội dung của mục đó vào ngày 3 tháng Mười một, 2004.

Thứ Ba—Mục 6 của Điều Khoản XIII B sẽ được tu chính như sau:

MỤC 6. (a) Mỗi khi Cơ Quan Lập Pháp hoặc bất cứ cơ quan nào của tiểu bang yêu cầu bắt buộc thì hành một chương trình mới hoặc cung cấp cấp độ dịch vụ cao hơn cho bất cứ chính quyền địa phương nào, Tiểu Bang sẽ cung cấp một số tiền trợ cấp để hoàn lại cho chính quyền địa phương này đó các chi phí của chương trình này đó hoặc cho sự gia tăng cấp độ dịch vụ, trừ khi Cơ Quan Lập Pháp có thể, nhưng không ần, cung cấp một

## Dự Luật 1A (phần tiếp theo)

số tiền trợ cấp này cho các qui định bắt buộc sau đây:

(a) Các qui định pháp lý bắt buộc theo yêu cầu của cơ quan địa phương chịu ảnh hưởng;

(b) Luật định nghĩa mới về tội phạm hoặc thay đổi định nghĩa hiện tại về tội phạm; hoặc

(c) Các qui định bắt buộc của Cơ Quan Lập Pháp được thi hành trước ngày 1 tháng Giêng năm 1975, hoặc các qui chế hoặc các lệnh thi hành luật pháp lần đầu trước ngày 1 tháng Giêng năm 1975.

(b) (1) Trừ khi có qui định khác trong đoạn (2), cho năm tài khóa 2005-06 và mỗi năm tài khóa tiếp theo, cho một qui định bắt buộc có các chi phí mà chính quyền địa phương yêu cầu hoàn trả đã được quyết định trong năm tài khóa trước đó là sẽ được Tiểu Bang thanh toán theo luật, Cơ Quan Lập Pháp sẽ dành riêng, theo Đạo Luật Ngân Quỹ hàng năm, trọn số tiền trả mà trước đó chưa trả, hoặc đình chỉ hoạt động của qui định bắt buộc đó cho năm tài khóa mà Đạo Luật Ngân Quỹ hàng năm áp dụng theo cách thức qui định của luật pháp.

(2) Các yêu cầu hoàn trả có thể thanh toán cho các chi phí trước năm tài khóa 2004-05 vẫn chưa được trả trước năm tài khóa 2005-06 có thể được thanh toán trong một kỳ hạn nhiều năm, như luật pháp đã qui định.

(3) Doanh thu từ thuế tài sản theo giá trị hàng hóa sẽ không được dùng để hoàn trả cho một chính quyền địa phương các khoản chi phí của một chương trình mới hoặc cấp độ dịch vụ cao hơn.

(4) Phần đoạn này chỉ áp dụng cho một qui định bắt buộc vì nó ảnh

hưởng đến một thành phố, quận, thành phố và quận, hoặc cơ quan đặc biệt.

(5) Phần đoạn này sẽ không áp dụng cho một yêu cầu về việc cung cấp hoặc thừa nhận bất cứ sự bảo vệ theo thủ tục hoặc quyền hạn nhiệm vụ, quyền, quyền lợi hoặc tình trạng làm việc của bất cứ nhân viên nào của chính quyền địa phương hoặc nhân viên đã nghỉ hưu, hoặc của bất cứ tổ chức nhân viên nào của chính quyền địa phương, phát xuất từ, có ảnh hưởng, hoặc trực tiếp liên hệ tới công việc làm của chính quyền địa phương trong tương lai, hiện tại, hoặc trước đây và cấu thành một qui định bắt buộc chiếu theo qui định của mục này.

(c) Một chương trình mới hoặc cấp độ dịch vụ cao hơn bắt buộc phải thực hiện bao gồm việc Cơ Quan Lập Pháp sang chuyển, từ Tiểu Bang qua các thành phố, các quận, các thành phố và các quận, hoặc các cơ quan đặc biệt, trách nhiệm tài chánh trọn vẹn hoặc một phần đối với một chương trình bắt buộc mà Tiểu Bang trước đó đã có trách nhiệm tài chánh trọn vẹn hoặc một phần.

Thứ Tư — Công chúng thấy và công bố rằng dự luật này và Đạo Luật Bảo Vệ Người Đóng Thuế và An Toàn Công Cộng, hiện diện dưới danh nghĩa Dự Luật 65 vào ngày 2 tháng Mười một, 2004, là phiếu cuộc tổng tuyển cử (sau đây là Dự Luật 65) đều có liên quan tới chính quyền địa phương, bao gồm các vấn đề liên quan đến doanh thu từ thuế và số tiền hoàn trả cho chi phí thực hiện chương trình mà tiểu bang bắt buộc, theo một đường lối xung đột toàn diện và đáng kể. Vì dự luật này nhằm thay thế toàn diện và cạnh tranh với Dự Luật 65, công chúng có dụng ý là dự luật này chi phối toàn bộ Dự Luật 65, nếu dự luật này và Dự Luật 65 đều được chấp thuận và dự luật này nhận được một số phiếu xác nhận cao hơn Dự Luật 65. Do đó, trong trường hợp dự luật này và Dự Luật 65 đều được chấp thuận và dự luật này nhận được một số phiếu xác nhận cao hơn, không một điều khoản nào của Dự Luật 65 sẽ có hiệu lực.

## Dự Luật 65

Dự luật khởi đầu này được đệ trình cho công chúng chiếu theo các qui định của Mục 8, Điều Khoản II, Hiến Pháp California. Dự luật khởi đầu này tu chỉnh một điều khoản và thêm một điều khoản khác vào Hiến Pháp Tiểu Bang California; bởi vậy, các điều khoản hiện hành được đề nghị hủy bỏ sẽ được in theo dạng chữ gạch ngang và các điều khoản mới được đề nghị thêm vào sẽ được in theo dạng chữ in nghiêng để cho biết đó là các điều khoản mới.

### ĐỀ LUẬT

#### ĐẠO LUẬT VỀ BẢO VỆ AN TOÀN CHO CÔNG CHÚNG VÀ NHỮNG NGƯỜI ĐÓNG THUẾ TẠI ĐỊA PHƯƠNG

##### MỤC 1. Tiêu Đề Ngắn Gọn

Các điều khoản tu chỉnh này trong Hiến Pháp California sẽ được biết và gọi là Đạo Luật Về Bảo Vệ An Toàn Cho Công Chúng và Những Người Đóng Thuế Tại Địa Phương (Local Taxpayers and Public Safety Protection Act).

##### MỤC 2. Các Kết Luận và Mục Đích

(a) Công chúng Tiểu Bang California thấy rằng việc phục hồi quyền lực kiểm soát của chính quyền địa phương đối với ngân khoản thuế địa phương là vô cùng quan trọng để bảo đảm rằng ngân khoản thuế của địa phương được sử dụng để cung cấp các dịch vụ thiết yếu cho địa phương, bao gồm nhưng không giới hạn tới các dịch vụ sau đây: cảnh sát, cứu hỏa, chăm sóc cấp cứu và chăm sóc chấn thương, y tế cộng đồng, các thư viện, hệ thống tòa án hình sự, và bảo trì đường phố. Ngân khoản tài trợ đáng tin cậy cho các dịch vụ này là rất quan trọng để bảo đảm sự an toàn, tình trạng sức khỏe, và phẩm chất cuộc sống của tất cả các cư dân California.

(b) Trong nhiều năm, Cơ Quan Lập Pháp đã lấy đi ngân khoản thuế địa phương mà các chính quyền địa phương sử dụng, để tiểu bang có thể kiểm soát các ngân khoản thuế địa phương này. Trên thực tế, Cơ Quan Lập Pháp đã lấy đi hàng tỷ đồng ngân khoản thuế địa phương mỗi năm, khiến các chính quyền địa phương phải tăng các khoản thuế hoặc lệ phí địa phương để duy trì các dịch vụ, hoặc cắt giảm các dịch vụ địa phương vô cùng cần thiết.

(c) Việc Cơ Quan Lập Pháp lấy đi ngân khoản thuế địa phương từ chính quyền địa phương khiến chính quyền địa phương khó có thể cung cấp các dịch vụ như cảnh sát, hỏa hoạn, chăm sóc khẩn cấp và chăm sóc chấn thương, sức khỏe cộng đồng, các thư viện, hệ thống tòa án hình sự và bảo trì đường phố.

(d) Nhận thấy sự thiệt hại gây ra bởi việc lấy đi ngân khoản thuế địa phương và tầm quan trọng của việc cử tri có khả năng kiểm soát các quyết định quan trọng về tài chính của chính quyền, và phù hợp với các điều khoản hiện hành của Hiến Pháp California, là các điều khoản cho phép công chúng có quyền bỏ phiếu về các thay đổi tài khóa trong chính quyền, công chúng Tiểu Bang California muốn có quyền bỏ phiếu về các thủ tục do chính quyền liên bang tiến hành liên quan tới việc lấy ngân khoản thuế địa phương từ các chính quyền địa phương.

(e) Đạo Luật Bảo Vệ An Toàn Cho Công Chúng và Những Người Đóng Thuế Tại Địa Phương được thiết lập nhằm bảo đảm rằng công chúng Tiểu Bang California sẽ có quyền chấp thuận hoặc từ chối các thủ tục của chính quyền địa phương trong việc lấy đi doanh thu địa phương, là nguồn doanh thu dài hạn cho các hoạt động địa phương vô cùng cần thiết.

(f) Đạo Luật Bảo Vệ An Toàn Cho Công Chúng và Những Người Đóng Thuế Tại Địa Phương củng cố thêm qui định rằng nếu tiểu bang bắt buộc các

chính quyền địa phương phải thực hiện các chương trình mới hoặc mở rộng, chính quyền tiểu bang sẽ phải hoàn trả cho chính quyền địa phương các chi phí tiến hành các chương trình đó.

(g) Đạo Luật Bảo Vệ An Toàn Cho Công Chúng và Những Người Đóng Thuế Tại Địa Phương không tu chỉnh hoặc sửa đổi Dự Luật Tiên Khởi Về Tài Trợ Cho Trường Học 98 (Mục 8, Điều Khoản XVI, Hiến Pháp Tiểu Bang California).

(h) Vì vậy, công chúng tuyên bố các mục đích của đạo luật này như sau:

(1) Yêu cầu phải có sự chấp thuận của cử tri trước khi Cơ Quan Lập Pháp lấy đi ngân khoản thuế từ sự kiểm soát của chính quyền địa phương, như được trình bày trong dự luật này.

(2) Bảo đảm rằng ngân khoản thuế được dành cho các chính quyền địa phương để đài thọ cho các dịch vụ công cộng tại địa phương.

(3) Bảo đảm rằng Cơ Quan Lập Pháp hoàn trả chi phí cho các chính quyền địa phương khi tiểu bang bắt buộc các chính quyền địa phương phải nhận thêm trách nhiệm tài chính đối với các chương trình mới hoặc chương trình hiện đang hoạt động.

(4) Cấm Cơ Quan Lập Pháp không được trì hoãn việc hoàn trả chi phí hàng năm cho các chính quyền địa phương liên quan tới các chương trình bắt buộc của tiểu bang.

MỤC 3. Điều Khoản XIII E được thêm vào Hiến Pháp Tiểu Bang California như sau:

### MỤC XIII E

#### ĐẠO LUẬT BẢO VỆ AN TOÀN CHO CÔNG CHÚNG VÀ NGƯỜI ĐÓNG THUẾ TẠI ĐỊA PHƯƠNG

##### MỤC 1. Phải Có Sự Chấp Thuận Của Cử Tri Trên Toàn Tiểu Bang

(a) Phải có sự chấp thuận của đa số phiếu bầu của cử tri, như được qui định trong mục này, trước khi Cơ Quan Lập Pháp tiến hành bất kỳ thủ tục nào để lấy đi các nguồn tài trợ hoặc một phần của các nguồn tài trợ sau đây, từ sự kiểm soát của chính quyền địa phương:

(1) Giảm bớt, hoặc đình chỉ hoặc trì hoãn việc nhận các phần thuế tài sản địa phương theo tỷ lệ của chính quyền địa phương khi Cơ Quan Lập Pháp áp dụng thẩm quyền để phân bổ ngân khoản thuế tài sản địa phương; hoặc yêu cầu chính quyền địa phương chuyển thuế tài sản địa phương cho Tiểu Bang, quỹ do tiểu bang thiết lập, hoặc chuyển cho chính quyền địa phương khác khi không có sự chấp thuận của các chính quyền địa phương có liên quan.

(2) Giảm bớt, hoặc trì hoãn hoặc đình chỉ việc Nhận Ngân Quỹ Của Năm Cơ Bản Của Chính Quyền Địa Phương (Local Government Base Year) cho bất kỳ chính quyền địa phương nào, mà không cấp một ngân khoản tương đương để bù vào việc giảm bớt, trì hoãn, hoặc đình chỉ đó.

(3) Hạn chế thẩm quyền áp dụng hoặc thay đổi phương thức phân bổ thuế bán hàng tại địa phương.

(4) Giảm bớt, hoặc đình chỉ hoặc trì hoãn việc nhận Ngân Khoản Trả Chậm Của Chính Quyền Địa Phương Năm 2003 (2003 Local Government Payment Deferral).

(5) Không khôi phục lại mức Thuế Sử Dụng và Bán Hàng Tại Địa Phương

# NỘI DUNG CỦA CÁC DỰ LUẬT

## Dự Luật 65 (phần tiếp theo)

Đông Loạt Bradley-Burns (Bradley-Burns Uniform Local Sales and Use Tax), theo qui định của Mục 97.68 của Bộ Luật Thuế và Doanh Thu, như được bổ sung bởi Chương 162 của Các Điều Luật năm 2003; hoặc giảm bớt ngân khoản thuế tài sản được phân bổ của chính quyền địa phương theo yêu cầu của Mục 97.68 của Bộ Luật Thuế và Doanh Thu trong khi đình chỉ mức thuế bán hàng.

(b) Trước khi đệ trình cho cử tri, một thủ tục (đòi hỏi phải có sự chấp thuận của cử tri theo qui định của mục này) phải được chấp thuận theo số phiếu bầu tương tự của Cơ Quan Lập Pháp theo qui định để thi hành dự luật ngân sách và sẽ không có hiệu lực cho tới khi có sự chấp thuận của đa số phiếu bầu cho dự luật đó tại cuộc bầu cử trên toàn tiểu bang tiếp theo, chiếu theo qui định của phụ mục (c).

(c) Khi một cuộc bầu cử được tổ chức theo qui định của mục này, Tổng Trưởng Tiểu Bang sẽ đệ trình câu hỏi sau đây cho cử tri: “Có chấp thuận thủ tục do Cơ Quan Lập Pháp tiến hành trong [Chương \_\_\_ của Các Điều Luật của \_\_\_] và có ảnh hưởng tới doanh thu địa phương hay không?”

### MỤC 2. Các Định Nghĩa

(a) “Chính quyền địa phương” có nghĩa là bất kỳ thành phố, quận hạt, thành phố và quận hạt, hoặc khu vực đặc biệt nào.

(b) “Ngân Quỹ Của Năm Cơ Bản Của Chính Quyền Địa Phương” có nghĩa là ngân khoản doanh thu được phân bổ trong năm tài khóa 2002–03 chiếu theo qui định của Phần 5 (bắt đầu từ Mục 10701) của Phần Mục 2 của Bộ Luật Thuế và Doanh Thu, được điều chỉnh hàng năm dựa trên thay đổi về giá trị đã được định giá của các loại xe phải tuân theo các điều luật đó. Trong trường hợp ngân khoản lệ phí được áp dụng bởi các điều luật này được hủy bỏ, ngân khoản đó sẽ được điều chỉnh hàng năm vào ngày 1 tháng Bảy trừ đi ngân khoản ít nhất bằng số phần trăm thay đổi về lợi tức cá nhân tính theo đầu người và thay đổi về dân số, như được tính toán theo qui định của Điều Khoản XIII B.

(c) “Ngân khoản Trả Chậm Của Chính Quyền Địa Phương Năm 2003” có nghĩa là số doanh thu phải được chuyển cho chính quyền địa phương từ Tổng Quỹ được qui định trong phụ đoạn (D) của đoạn (3), phụ mục (a), Mục 10754 của Bộ Luật Thuế và Doanh Thu, bắt đầu có hiệu lực từ ngày 1 tháng Tám năm 2003.

(d) “Thuế tài sản địa phương” có nghĩa là phần thuế giá trị hàng hóa theo tỷ lệ vào ngày 1 tháng Giêng năm 2003 của chính quyền địa phương áp dụng cho bất động sản và tài sản cá nhân phải đóng thuế, được phân bổ, theo sự thi hành thẩm quyền của Cơ Quan Lập Pháp để phân chia thuế tài sản, như được qui định trong Mục 1 của Điều Khoản XIII A. “Thuế tài sản địa phương” cũng có nghĩa là việc phân bổ thuế tài sản địa phương của chính quyền địa phương áp dụng cho bất động sản và tài sản cá nhân phải đóng thuế chiếu theo qui định của Mục 16 của Điều Khoản XVI.

(e) “Thuế bán hàng địa phương” có nghĩa là các khoản thuế sử dụng và bán hàng được áp dụng bởi bất kỳ thành phố, quận hạt, hoặc thành phố hoặc quận hạt nào chiếu theo qui định của các điều khoản trong Luật Thuế Sử Dụng và Bán Hàng Tại Địa Phương Đông Loạt Bradley-Burns (Phần 1.5 (bắt đầu từ Mục 7200) của Phần Mục 2 trong Bộ Luật Thuế và Doanh Thu), chiếu theo qui định của luật bắt đầu có hiệu lực từ ngày 1 tháng Giêng năm 2003.

(f) “Cơ quan đặc biệt” có nghĩa là một cơ quan của chính quyền Tiểu Bang, được thành lập theo điều luật tổng quát hoặc điều luật đặc biệt để thực hiện các chức năng của chính quyền hoặc chức năng riêng ở cấp địa phương, với ranh giới địa lý hạn chế, trong đó bao gồm cả các cơ quan tài thiết, nhưng không bao gồm các khu học chánh, các khu đại học cộng đồng, hoặc các văn phòng giáo dục của quận.

(g) “Tiểu Bang” có nghĩa là Tiểu Bang California.

### MỤC 3. Các Dự Luật Tạm Thời

(a) Việc thực thi và tính hiệu lực của bất kỳ điều luật nào, hoặc một phần của điều luật đó, được thi hành từ ngày 1 tháng Mười một năm 2003 và ngày bắt đầu có hiệu lực của điều khoản này, sẽ phải có sự chấp thuận của cử tri, chiếu theo qui định của Mục 1, nếu được thi hành từ sau ngày có hiệu lực của đạo luật này trở đi (“đạo luật tạm thời”), sẽ bị đình chỉ vào ngày đó và sẽ không tiếp tục có hiệu lực cho tới ngày đạo luật tạm thời đó có sự chấp thuận của các cử tri tại cuộc bầu cử đầu tiên trên toàn tiểu bang, sau ngày có hiệu lực của điều khoản này theo thể thức được qui định trong Mục 1. Nếu không được các cử tri chấp thuận, đạo luật tạm thời này sẽ không tiếp tục có hiệu lực.

(b) Nếu đạo luật tạm thời này được các cử tri chấp thuận, đạo luật này dù sao cũng sẽ không có hiệu lực trong thời gian đình chỉ; tuy nhiên, đạo luật đó sẽ có hiệu lực trong thời gian đình chỉ nếu đạo luật tạm thời đó hoặc một đạo luật riêng biệt của Cơ Quan Lập Pháp cung cấp ngân khoản tài trợ cho các chính quyền địa phương có liên quan, với ngân khoản ít nhất bằng số doanh thu bị ảnh hưởng bởi đạo luật tạm thời đó.

(c) Một đạo luật hoặc các dự luật khác được thi hành bởi Cơ Quan Lập Pháp và được các cử tri chấp thuận từ ngày 1 tháng Mười một năm 2003 tới ngày có hiệu lực của điều khoản này, không phải là đạo luật tạm thời theo phạm vi ý nghĩa của mục này.

MỤC 4. Mục 6 của Điều Khoản XIII B của Hiến Pháp Tiểu Bang California được tu chính như sau:

MỤC 6. (a) Bất kỳ khi nào Cơ Quan Lập Pháp hoặc cơ quan tiểu bang bắt buộc phải thi hành một chương trình mới hoặc cung cấp dịch vụ ở mức cao hơn, hàng năm chính quyền Tiểu Bang sẽ phải cung cấp một khoản tiền trợ

cấp cho ngân khoản để hoàn trả cho chính quyền địa phương đó các chi phí thực hiện các chương trình này hoặc cung cấp dịch vụ ở mức cao hơn, trừ khi Cơ Quan Lập Pháp có thể, nhưng không nhất thiết phải, cung cấp khoản tiền trợ cấp cho ngân khoản cho các hoạt động bắt buộc sau đây:

(1) Các qui định bắt buộc của Cơ Quan Lập Pháp được yêu cầu bởi cơ quan địa phương bị ảnh hưởng ; .

(2) Luật định nghĩa mới về tội phạm hoặc thay đổi định nghĩa hiện tại về tội phạm ; hoặc .

(3) Các qui định bắt buộc của Cơ Quan Lập Pháp được thi hành trước ngày 1 tháng Giêng năm 1975, hoặc các qui chế hoặc các lệnh thi hành luật pháp lần đầu trước ngày 1 tháng Giêng năm 1975.

(b) Ngân khoản trợ cấp hàng năm cho ngân khoản theo qui định của mục này sẽ được chuyển cho chính quyền địa phương trong vòng 180 ngày kể từ ngày đạo luật hoặc qui chế hoặc lệnh bắt đầu có hiệu lực. Việc này được thực hiện bởi một viên chức hoặc cơ quan của tiểu bang, là nơi có qui định bắt buộc áp dụng chương trình mới hoặc cung cấp dịch vụ ở mức cao hơn, trong vòng 180 ngày kể từ ngày có quyết định cuối cùng là ngân khoản trợ cấp cho ngân quỹ đó là bắt buộc chiếu qui định của mục này. Vì các mục đích của mục này, Cơ Quan Lập Pháp hoặc bất kỳ viên chức hoặc cơ quan tiểu bang nào yêu cầu bắt buộc thi hành một chương trình mới hoặc cung cấp dịch vụ ở mức cao hơn khi thiết lập một chương trình mới, yêu cầu phải cung cấp các dịch vụ trước đó không được yêu cầu, tăng mức độ thường xuyên hoặc thời hạn của các dịch vụ bắt buộc, tăng số người hội đủ điều kiện nhận các dịch vụ đó, chuyển cho chính quyền tiểu bang phải chịu trách nhiệm tài chính hoàn toàn hoặc một phần đối với một chương trình mà Tiểu Bang trước đó đã có trách nhiệm tài chính hoàn toàn hoặc một phần.

(c) Nếu, trong năm tài khóa trong đó chính quyền địa phương có yêu cầu hoàn trả phần trợ cấp cho ngân quỹ, Cơ Quan Lập Pháp không cung cấp ngân khoản trợ cấp để hoàn trả đầy đủ theo qui định của phần mục (a), hoặc không cung cấp ngân khoản trợ cấp để hoàn trả đầy đủ trong khuôn khổ thủ tục ngân sách của tiểu bang trong năm tài khóa đó ngay sau khi nộp yêu cầu hoàn trả đó, chính quyền địa phương có thể chọn áp dụng một trong các biện pháp sau đây:

(1) Tiếp tục thực hiện qui định bắt buộc đó. Chính quyền địa phương sẽ được hoàn trả các chi phí để thực hiện qui định bắt buộc đó qua một ngân khoản trợ cấp sau đó.

(2) Ngừng thực hiện yêu cầu bắt buộc đó trong tất cả hoặc một phần của năm tài khóa, là năm đã có sự lựa chọn theo sự cho phép của phần mục này. Chính quyền tiểu bang có thể tiếp tục ngừng thực hiện yêu cầu bắt buộc đó trong toàn bộ hoặc một phần của các năm tài khóa tiếp theo cho tới khi năm tài khóa mà Cơ Quan Lập Pháp cung cấp tiền trợ cấp để hoàn trả đầy đủ như được qui định trong phần mục (a). Chính quyền địa phương sẽ được hoàn trả cho các chi phí cho phần của năm tài khóa mà trong đó chính quyền này đã thi hành qui định bắt buộc qua một khoản trợ cấp sau này.

Các điều khoản của phụ mục này không áp dụng cho một qui định bắt buộc, và chính quyền địa phương không được có sự lựa chọn như qui định trong phần mục này đối với qui định này. Đây là qui định yêu cầu chính quyền địa phương phải cung cấp hoặc sửa đổi bất kỳ hình thức bảo vệ, quyền lợi, hoặc tình trạng việc làm nào đối với nhân viên hoặc nhân viên đã nghỉ hưu của chính quyền địa phương, hoặc cung cấp hoặc sửa đổi bất kỳ quyền hạn theo thủ tục hoặc quyền hạn nhiệm vụ cho nhân viên hoặc tổ chức nhân viên của chính quyền địa phương, là quyền hạn phát sinh, ảnh hưởng, hoặc trực tiếp liên quan tới việc làm trước đây, hiện tại hoặc trong tương lai trong chính quyền địa phương.

(d) Vì các mục đích của mục này, “qui định bắt buộc” có nghĩa là một đạo luật, hoặc thủ tục hoặc lệnh của cơ quan tiểu bang, có sự quyết định của Cơ Quan Lập Pháp, tòa án, hoặc Ủy Ban về Các Qui Chế Bắt Buộc Của Tiểu Bang hoặc người kế vị được ủy quyền của Ủy Ban này, để yêu cầu hoàn trả chi phí chiếu theo qui định của mục này.

### MỤC 5. Giải Thích

(a) Dự luật này sẽ được hiểu một cách tự do để thi hành các mục đích của dự luật, bao gồm việc cung cấp đủ ngân khoản cho chính quyền địa phương để cung cấp các dịch vụ tại địa phương, bao gồm nhưng không giới hạn tới các dịch vụ như cảnh sát, cứu hỏa, chăm sóc cấp cứu và chăm sóc chấn thương, y tế công cộng, các thư viện, hệ thống tòa án hình sự, và bảo trì đường phố.

(b) Dự luật này sẽ không được hiểu theo nghĩa thay thế việc phân bổ thuế giá trị hàng hóa đối với bất động sản chiếu theo qui định của Mục 1, Điều Khoản XIII A của Hiến Pháp Tiểu Bang California bởi bất kỳ điều luật nào có hiệu lực trước ngày 1 tháng Giêng năm 2003, hoặc cấm Cơ Quan Lập Pháp thay thế việc phân bổ đó chiếu theo các qui định của dự luật này.

(c) Trừ khi được qui định trong Mục 3, Điều Khoản XIII E của Hiến Pháp Tiểu Bang California, như được bổ sung bởi Mục 3 của đạo luật này, các qui định trong Mục 1, Điều Khoản XIII E của Hiến Pháp Tiểu Bang California, như được bổ sung bởi Mục 3 của đạo luật này, áp dụng cho tất cả các điều luật được thông qua kể từ ngày có đạo luật này có hiệu lực.

MỤC 6. Nếu bất kỳ phần nào của dự luật này, hoặc việc áp dụng phần đó đối với bất kỳ người nào hoặc hoàn cảnh nào được tòa án có thẩm quyền thấy là vô hiệu, tính vô hiệu đó sẽ không ảnh hưởng tới các điều khoản hoặc phạm vi áp dụng khác, là các điều khoản hoặc phạm vi áp dụng có thể có hiệu lực mà không cần điều khoản hoặc phạm vi áp dụng vô hiệu kia.

# CÁC NGÀY CẦN GHI NHỚ

## Ngày mừng 4 tháng Mười năm 2004

Ngày đầu tiên xin lá phiếu bầu khiếm diện qua thư

## Ngày 18 tháng Mười năm 2004

Hạn chót để ghi danh bỏ phiếu

## Ngày 26 tháng Mười năm 2004

Hạn chót để các viên chức phụ trách tuyển cử của quận nhận đơn xin lá phiếu bầu khiếm diện của cử tri

## THÁNG MƯỜI

CHỦ NHẬT	THỨ HAI	THỨ BA	THỨ TƯ	THỨ NĂM	THỨ SÁU	THỨ BẢY
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30
31						

## Nhớ đi bỏ phiếu!

Các quầy phiếu mở cửa từ 7 giờ sáng tới 8 giờ tối.

## THÁNG MƯỜI MỘT

CHỦ NHẬT	THỨ HAI	THỨ BA	THỨ TƯ	THỨ NĂM	THỨ SÁU	THỨ BẢY
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30				

## Ngày mừng 2 tháng Mười một năm 2004

Là hạn chót để đích thân tới xin lá phiếu bầu khiếm diện tại văn phòng của viên chức phụ trách tuyển cử của quận

## Ngày mừng 2 tháng Mười một năm 2004

## NGÀY BẦU CỬ!

[www.ss.ca.gov](http://www.ss.ca.gov)

# QUÝ VỊ KHÔNG TÌM THẤY ĐỊA ĐIỂM BỎ PHIẾU CỦA MÌNH?

Chúng tôi sẽ  
hướng dẫn quý vị.

[www.ss.ca.gov](http://www.ss.ca.gov)



## TỚI TRANG MẠNG ĐIỆN TOÁN CỦA CHÚNG TÔI ĐỂ:

- Tìm địa điểm bỏ phiếu của quý vị
- Nghiên cứu về các ngân khoản đóng góp cho chiến dịch tranh cử
- Xem kết quả bầu cử trực tiếp
- Tìm hiểu về lá phiếu bầu khiếm diện
- Xem danh sách của các ứng cử viên

# THỦ TỤC BỎ PHIẾU KHIẾM ĐIỆN

Bất kỳ cử tri nào đã ghi danh bỏ phiếu đều có thể bỏ phiếu khiếm điện. Thay vì tới các quầy phiếu để bỏ lá phiếu vào Ngày Bầu Cử, quý vị có thể xin một lá phiếu bầu khiếm điện. Quý vị sẽ phải điền lá phiếu này và gửi lại cho viên chức phụ trách tuyển cử tại khu vực của quý vị.

Để xin một lá phiếu bầu khiếm điện, quý vị có thể sử dụng đơn xin được in sẵn trong Lá Phiếu Mẫu của quý vị. Quý vị sẽ nhận được lá phiếu này trước mỗi cuộc bầu cử, hoặc quý vị có thể gửi đơn xin cho viên chức phụ trách tuyển cử tại quận của quý vị. Quý vị sẽ cần phải nộp đơn xin đã điền hoặc thư cho viên chức phụ trách tuyển cử của quận từ 7 cho đến 29 ngày trước khi diễn ra cuộc bầu cử đó. Đơn xin hoặc thư của quý vị phải có các dữ kiện sau:

1. tên và địa chỉ cư trú của quý vị như được ghi trong thẻ ghi danh cử tri của quý vị;
2. địa chỉ nơi nhận lá phiếu bầu khiếm điện (nếu khác với địa chỉ mà quý vị đã ghi danh);
3. tên và ngày diễn ra cuộc bầu cử mà quý vị muốn bầu khiếm điện; và
4. ngày tháng và chữ ký của quý vị

Sau khi viên chức phụ trách tuyển cử tại quận của quý vị giải quyết đơn xin của quý vị, dạng/kiểu lá phiếu thích hợp sẽ được gửi cho quý vị. Sau khi quý vị đã bầu chọn, xin bỏ lá phiếu của quý vị vào trong bì thư dành riêng cho mục đích này, và bảo đảm là quý vị điền tất cả các dữ kiện yêu cầu trên bì thư. Quý vị có thể gửi lại lá phiếu bầu khiếm điện của quý vị theo những cách sau đây:

1. gửi lá phiếu này cho viên chức phụ trách tuyển cử tại quận của quý vị;
2. đích thân tới nộp lá phiếu tại một quầy phiếu hoặc một văn phòng phụ trách tuyển cử trong phạm vi quận của quý vị vào Ngày Bầu Cử; hoặc
3. cho phép một đệ tam nhân được uỷ quyền hợp pháp (người thân hoặc người sống cùng nhà với quý vị) gửi lại lá phiếu này thay mặt cho quý vị.

Cho dù được gửi theo cách thức nào, lá phiếu PHẢI tới nơi trễ nhất là giờ đóng cửa của quầy phiếu (8 giờ tối) vào Ngày Bầu Cử. Các lá phiếu bầu khiếm điện tới trễ thì sẽ không được tính.

Sau khi viên chức phụ trách tuyển cử tại quận của quý vị nhận được lá phiếu bầu khiếm điện của quý vị, chữ ký của quý vị trên bì thư gửi lại lá phiếu bầu khiếm điện sẽ được đối chiếu với chữ ký trong thẻ ghi danh cử tri của quý vị để xác định chắc chắn quý vị là cử tri được phép bỏ phiếu. Sau đó để giữ kín lá phiếu của quý vị, người ta sẽ lấy lá phiếu ra khỏi bì thư và lá phiếu coi như là vô danh và được giữ kín như bất kỳ lá phiếu nào khác.

## XIN LÀM CỬ TRI BỎ PHIẾU QUA THƯ VĨNH VIỄN:

Bất kỳ cử tri nào cũng có thể xin làm CỬ TRI KHIẾM ĐIỆN VĨNH VIỄN (theo qui định của bộ luật tuyển cử số 3201). Các cử tri này sẽ tự động được gửi một lá phiếu bầu qua thư cho mỗi cuộc bầu cử mà không cần phải điền đơn xin mỗi lần. Xin liên lạc với viên chức phụ trách tuyển cử tại quận của quý vị để xin bỏ phiếu qua thư vĩnh viễn nếu quý vị muốn nhận được lá phiếu bầu qua thư cho các cuộc bỏ phiếu sau này. Để biết tên của viên chức phụ trách tuyển cử tại quận của quý vị, xin tới trang mạng điện toán tại [www.ss.ca.gov/elections/elections\\_d.htm](http://www.ss.ca.gov/elections/elections_d.htm) để xem danh sách địa chỉ liên lạc của tất cả các viên chức phụ trách tuyển cử của quận.

Secretary of State  
1500 11th Street  
Sacramento, CA 95814

FIRST CLASS MAIL  
U.S. POSTAGE  
PAID  
SECRETARY OF  
STATE

# myVote COUNTS



## Cuộc Tổng Tuyển Cử

Để lấy thêm bản sao của Tập Hướng Dẫn Tin Tức Dành Cho Cử Tri bằng bất kỳ ngôn ngữ nào sau đây, xin gọi:

Tiếng Anh: 1-800-345-VOTE (8683)

Español/Tiếng Tây Ban Nha: 1-800-232-VOTA (8682)

日本語/Tiếng Nhật: 1-800-339-2865

Tiếng Việt: 1-800-339-8163

Tagalog/Tagalog: 1-800-339-2957

中文/Tiếng Hoa: 1-800-339-2857

한국어/Tiếng Đại Hàn: 1-866-575-1558

[www.voterguide.ss.ca.gov](http://www.voterguide.ss.ca.gov)

## Cẩm Nang Hướng Dẫn Tin Tức

### Phụ Thêm và Chính Thức Dành Cho Cử Tri

Để giảm bớt chi phí bầu cử, Cơ Quan Lập Pháp Tiểu Bang chỉ cho phép cơ quan Tiểu bang và các quận gửi một cuốn cẩm nang tới các địa chỉ có nhiều hơn một cử tri có cùng hộ cư ngụ. Quý vị có thể gọi cho viên chức phụ trách tuyển cử tại quận của quý vị hoặc gọi số 1-800-339-8163 để xin thêm các bản sao.

